

LLUCMAJOR

de pinte en ample

**ALUMNES,
MESTRES I PICAPEDRERS
COMPARTIRAN CURS A SES ESCOLES**

**TRES RÈCORDS PER
A MARIA GARCÍAS EN EL
CAMPIONAT D'ESPANYA
DE NATACIÓ-MÀSTERS
A TENERIFE**

**FRANCESC M. ORFÍ OBTÉ
MEDALLES DE PLATA I
BRONZE AL CAMPIONAT
D'ESPANYA DE
CICLISME
A LA RIOJA**

**SANTA
CÀNDIDA
2002:
UNA MARATÓ
DE REVETLES**

100 cl.

25% vol.

XAROP
d'en

CORI

F. Vidal

Elaborado por Destilerias F. Vidal Catany, S.L. - C. San Francisco, s/n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 7/5497 - Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182/PM

EDITA

Obra Cultural Balear de Lluçmajor

INFORMACIÓ I PUBLICITAT

C/ Bisbe Taixequet, 105 (Lluçmajor)

DIRIGEIX

Catalina Font

COL·LABOREN

Sebastià Alzamora	Ignasi Barceló
Miquel Barceló	Miquel Bezars
Antònia M. Bonet	Llúcia Caldés
Celso Calviño	Francina Capellà
Miquel Cardell	Sebastià Cardell
Joan Clar	Antònia Font
Bartomeu Font	Joana Font
Catalina Garau	Maties Garcias
Miquel Janer	Franc Jaume
Joan Jaume	Coloma Julià
Aina M. Llompart	Antoni Llompart
Jaume Manresa	Llorenç Mascaró
Antoni Monserrat	A. M. Monserrat
Francisca Mut	Guillem Oliver
Jaume Oliver	Margalida Palou
Bartomeu Prohens	Nanda Ramon
Miquel Ribot	Damià Roig
Sebastià Rubí	Josep Sacarès
Miquel Sbert	Tomeu Sbert
Catalina Serra	Joan Socies
Gabriel Thomàs	Arnau Tomàs
Jeroni Tomàs	Antoni Vadell
M. del Mar Vanrell	Bàrbara Verdura
Francesc Verdura	Biel Vich

Amb el suport de

GOVERN DE LES ILLES BALEARS Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística**IMPRIMEIX
TIRRENA, S.A.**Cl. Pintor Joan Gris, 2 - Tel.: 971 55 52 12
07500 ManacorEl pensament de la Revista s'expressa
només a través de l'Editorial**Editorial****Curs 2002-2003. Balanç i futur**

L'any 1999, com era i sol ser habitual dedicàvem l'editorial al curs escolar que s'encetava. Era el primer curs que la responsabilitat de gestió de l'educació a les Illes Balears corresponia la govern del Pacte de Progrés i, en concret a una conselleria amb un titular nacionalista. Al·ludíem a les expectatives generades per l'equip novell i ens referíem també als problemes "enormes" de l'educació a casa nostra aleshores: "immigració intensa i persistent, precarietat d'infraestructures en el sector públic, mancances retributives del professorat (públic i privatconcertat) dèficit històric de presència, ús i estatuts de la llengua pròpia en el sistema educatiu..., desorientació en l'educació secundària, reptes de la societat de les comunicacions (necessitat de dotar de recursos informàtics als centres), universitat en període de creixement, formació professional sense una planificació coherent... la llista podria ser molt més llarga i, segurament, continuaria incompleta".

Ara som al punt de partida d'un nou curs escolar que, endemés és el darrer de la legislatura. És un moment tan bo com un altre de, en el context determinat per les paraules que escrivíem l'any 99, intentar un cert balanç i aventurar una perspectiva de futur. Resulta sobrer dir que el balanç definitiu i la perspectiva de futur els fixarà el poble de les Illes Balears a les urnes en acabar el maig del 2003. La nostra responsabilitat és una altra.

Una ullada sobre les grans línies d'actuació de l'administració educativa des del 1999 ens porta a la constatació que alguna cosa s'ha fet: els pressuposts d'educació han passat dels 54.183 milions de PTA d'aquell any als 68.302 del 2002 -i devers els 72.000 el 2003-, la qual cosa representa un augment d'uns 14.000 milions de PTA (85 milions d'euros aprox.) en només tres anys; les inversions en infraestructures han estat considerables -només a Lluçmajor hem de constatar: liquidació de la primera fase de reforma de l'IES Lluçmajor i inici de la segona, adequació del CP de Badies i construcció del CP Badia Gran, ampliació del CP s'Algar de s'Arenal, remodelació del CP Rei Jaume III... sense comptar obres menors, això representa més de 1.170 milions de PTA invertits ací en quatre anys; la planificació educativa ha assolit fites com la finalització dels mapes escolars de Menorca i de Palma i l'estat avançat de la resta del territori; s'ha avançat en matèria de participació dels sectors en la programació de l'ensenyament -lleis de Consells Escolars i de Consell Social de la Universitat, per exemple-; s'han elaborat els currículums propis de les distintes etapes educatives; s'ha incrementat l'oferta de programes de garantia social; s'han racionalitzat i augmentat els estudis de formació professional -s'ha creat el Consell de Formació Professional i l'Institut de Qualificacions professionals-; s'han reforçat els programes d'ensenyament en català i, sobretot, s'han propiciat mesures per a l'acolliment lingüístic en català dels alumnes immigrants; s'han aconseguit pactes per a la millora retributiva del professorat; hi ha hagut convocatòries de nombroses places per a la docència en el sector públic, s'han incrementat els concerts educatius; com dèiem fa tres anys en relació als problemes, "la llista podria ser molt més llarga i, segurament, continuaria incompleta". Però, ací, no es tracta de fer un inventari, sinó senzillament de constatar que, per part de l'administració educativa, progressista i nacionalista, s'ha fet molt camí en la línia que des de la nostra modesta línia editorial ens plantejàvem com a adient.

Ara bé, tampoc no podem "tocar glòria". Venim d'una història educativa -a les Illes Balears i a l'estat espanyol- plena de precarietats i de defectes. Per molt que l'administració i els docents i sectors de la població facin els deures, el camí a recórrer és molt llarg i ple d'entrebancs i ens compromet a tots, col·lectivament i individualment. La societat mediàtica i neoliberal pot tenir moltes coses positives, però també deseduca -en el sentit que educa més per al consum i per a la massificació i pa pèrdua de valors que no per altra cosa-; la societat balear i el nostre medi, que han patit empentes continuades contra la identitat -llengua, cultura, patrimoni natural i històric-, continuen amb dèficits notoris -per exemple en el sistema educatiu, la pressió d'una immigració incontrolable i molt necessitada introdueix elements d'instabilitat i genera demanda d'uns recursos sovint imprevisibles-; les Illes Balears som un territori generador de riquesa però amb un sector públic que pateix l'ofec del centralisme i, per tant, no es troba al nivell de les possibilitats econòmiques que li corresponen i un llarg etc.

Això vol dir que, a criteri nostre, tant administració com administrats si volem que el sistema educatiu de les Illes Balears doni el fruits de qualitat a què tenim dret haurem de continuar fent més feina i més ben feta. Amb esforç i continuïtat, amb voluntat ferma. No oblidem que, des del centralisme ferotge que, amb majoria absoluta, regeix devers Madrid, tenen a punt de l'enfornador una llei de qualitat hipotètica que serà, un altre cop, un nou entrebanc per a l'exercici de llibertat d'oportunitats del dret a l'educació dels ciutadans de les Illes Balears.

Aprobat el pressupost municipal de 2002

Arnau Tomàs.-

En un plenari extraordinari de l'Ajuntament, celebrat el passat dia 2 fou aprovat el pressupost gener de l'any 2002 la suma de despeses del qual ascendeix a 26.750.000€, i el d'ingressos a 26.772.651€. Pressupost aprovat amb els vots a favor dels components del govern municipal contra els negatius del grup de l'oposició, PSM, PSOE i UM.

El portaveu del PSOE, G.Estarelles, tot i que va felicitar al regidor d'Hisenda, Sebastià Salvà, per haver exposat detalladament tots els punts del pressupost, va dir que com que han passat i necessitat vuit mesos per presentar-lo, només en queden quatre, per

la qual cosa, en tan poc espai de temps, no es pot complir.

Joana Ll. Mascaró, del PSM, va explicar que incorre en els mateixos defectes i anomalies de l'any passat, amb moltes partides difícils de cobrar.

Joaquín Rabasco, tot i que va votar favorablement, va queixar-se de la manca d'inversions, sobretot en nous policies municipals i personal de neteja.

Tomàs Cantallops, per part d'UM, va lamentar, entre altres coses, que l'Ajuntament només destini 3 milions de pessetes en centres educatius i que no respongui a les "necessitats del muni-

cipi".

Sebastià Salvà va respondre a tots que tant les despeses com els ingressos són correctes i equilibrats i que, per tal motiu, " compleixen el programa electoral del PP ".

En aquest pressupost les despeses més importants són les del personal, amb 8.395€, el de serveis amb 7.448€ i 6.987€ per a inversions reals.

Per unanimitat s'aprovaren les noves tarifes per a les piscines municipals, i amb el vot en contra del PSM i l'abstenció del PSOE, l'actualització del catàleg sobre llocs de treball.

Construcció d'aparcaments en "Es Clot"

A.Tomás.-

En sessió plenària de caràcter ordinari de l'Ajuntament de Lluçmajor, es va aprovar per unanimitat la proposta de concessió de drets de superfície sobre un terreny municipal, per tal que l'empresa interessada pugui construir i gestionar aparcaments subterranis de cotxes i un edifici per a dependències municipals, per un període de 50 anys, i després de complir-se aquesta data, tota la propietat passarà a poder de l'Ajuntament. Es tracta de l'anomenat "Clot" que existeix entre els carrers Terral i Maria A. Salvà, a s' Arenal.

Entre els altres temes aprovats figuren aquests:

-Declaració d'interès municipal de

les associacions de Tollerie i la Banda de música de Lluçmajor.

-Concessió administrativa d'un solar de son Verí Nou per a la construcció d'un centre d'ensenyament privat. Els partits de l'oposició PSM, PSOE i UM varen votar en contra per considerar que no es pot cedir un solar públic per a la construcció d'un centre d'ensenyament privat. El batle, Lluç Tomàs, va defensar el projecte dient que actualment no hi ha espais ni projectes per a centres d'ensenyament públic.

-També amb els vots en contra de l'oposició es va aprovar la modificació dels Estatuts de la "Societat Lluçmajor Empresa Municipal de Serveis SA", i

els comptes de la Corporació de l'any 2001, amb un superàvit de 80 milions de pessetes. L'oposició va explicar que no s'han realitzat moltes obres importants contemplades en el pressupost municipal de l'any anterior.

Al final dels precís i preguntes, es va produir un tall elèctric a la sala de sessions, per la qual cosa el regidor del PSOE, Joan J. Maestre, va haver de llegir sense ajut dels micròfons la sol·licitud de declaració d'urgència sobre la reforma del Govern del PP, contra el sistema de protecció dels treballadors en atur, però de totes maneres la urgència d'aquesta moció fou rebutjada per l'equip de govern municipal.

Ramis

pastisseria d'autor

Antoni Maura, 15 • Tel. 971 66 03 17

Ronda Migjorn, 2 • Tel. 971 12 12 74

07620 Lluçmajor (Mallorca)

ESPORTS

SA PLÇA

Col·lecció Tardor-hivern 2002

Pl. Espanya, 39 - Telf. 12 10 00 - 07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

Tres negocis nous a Lluçmajor

Aquests mesos d'estiu s'ha obert la Immobiliària Vox, a la plaça Espanya, 21. Es tracta d'una empresa de construcció (RoVi Bau) i al mateix temps d'una immobiliària de compra-venda de vivendes i també de lloguers.

L'horari habitual és de 9 a 1'30 h i de 4'30 a 7; i els dissabtes de 9 a 1'30.

El bar Tabú de la plaça Espanya, 26 ha experimentat una bona reforma; encara que s'ha respectat el caràcter que tenia abans s'ha canviat en bona part la decoració, més d'acord amb el temps actual.

A càrrec de Bernat Mascaró, aquest bar es caracteritza pel servei d'Expendeduria, Refrescs, tot tipus de tapes i un gran assortit d'especialitats de cafè.

El passat 4 d'agost es va obrir el bar Can Bernat al carrer Sant Francesc, 74, a càrrec d'en Bernat Puigserver i n'Úrsula Bauzá. A més del servei de bar i tapes durant tot el dia es caracteritza per l'especialitat en pa amb olis. Te tancat els dijous.

Maria Quetglas i Barbara Tomàs finalitzen la seva tasca docent

El curs 2002/ 03 es jubilaren les mestres del CEIP Rei Jaume III, Maria Quetglas Juan i Bàrbara Mª Tomàs Romaguera.

Na Maria Quetglas va aprovar les oposicions l'any 1960 i el seu primer destí provisional fou l'escola de Porreres.

El seu primer destí definitiu fou l'any 1962 a l'escola de Sant Francesc Xavier de Formentera, on hi quedà tres cursos.

L'any 1965 concursà i passà a ser mestra de Ses Salines durant sis cursos.

Finalment l'any 1971 va venir definitiva al Col·legi Rei Jaume III.

A més de la seva labor com a mestra, na Maria Quetglas ve ser Cap d'Estudis del Centre durant tres cursos, així com a Directora del mateix durant tres més.

Na Bàrbara Tomàs començà la seva trajectòria professional pel febrer de l'any 1963 com a mestra provisional a Campos. El setembre del mateix any fou destinada amb plaça definitiva a Falgàs de Bas una escola rural de Girona. Hi va estar un curs.

Demana una excedència durant vuit anys.

L'any 1972 reingressà al Col·legi Públic de S'Aranjassa i el 1979 per concurs passà a Lluçmajor, on també s'hi ha jubilat.

La Revista Lluçmajor de Pinte en Ample s'adhereix al col·lectiu del Col·legi desitjant que aquesta nova etapa de mestres jubilades estigui colmada de salut i bons esdeveniments.

Un estiu molt plujós

Aquest estiu pluviomètricament parlant ha estat bastant atípic. El mes de juny es recolliren 27 lts/m², el Juliol 25 i durant Agost 89, en total 131 lts/m² que sumats als 328 que plogueren els 5 primers mesos de l'any fan un total de 469 lts.

Aquesta quantitat d'aigua ploguda és molt considerable sobretot tenint en compte altres anys. A la dècada dels 70 la mitjana anual és de 497 lts./m², la dels 80 és de 399 i la dels 90 és de 441.

I la mitjana anual d'aquets darrers 30 anys és de 445 lts./m². Si les coses segueixen així, aquest 2002 podria ésser com 1991 en que es recolliren 674 lts./m².

Joana Font tous

"Grup de joves "Bona Ventura"

Gràcia Mut.-

Un any més hem fet les maletes i aquest estiu, el grup Joves "Bona Ventura" hem partit de campament a cala Jondal, a Eivissa. Vàrem agafar el vaixell ben prest el passat 22 d'agost i vàrem tornar dia 27. Durant aquests dies, els 42 nins i nines i els 11 monitors vàrem anar d'excursió per Eivissa: visitarem la part antiga de la ciutat (Dalt Vila), els bells illots que envolten Eivissa, també anàrem a Formentera, vàrem fer jocs amb globus d'aigua, gimcanes, vetlades, tallers, cantàrem i el darrer dia férem una festa per dir adéu al campament, en la qual ballàrem i ho vàrem passar molt bé.

Creim que va ser una experiència que va valer la pena de veritat, ja que ens vàrem fer la vida un poc més agradable els uns als altres durant aquests dies. I ens agradaria poder continuar fent campaments i activitats durant molt de temps. Per això, donam les

gràcies a l'Ajuntament de Llucmajor i al Consell de Mallorca pel seu suport econòmic, als Pares Franciscans i al col·legi de Sant Bonaventura per l'espai físic, a les mares i pares que sempre hi són quan els hem de menester, als nins i nines participants que són els veritables protagonistes, i als monitors voluntaris per la seva feina.

Aprofitam per comunicar que enguany celebrarem el 5è aniversari de l'Esplai i segurament per les Fires muntarem una exposició per celebrar-ho. Aiximateix volem convidar tots els nins i nines del poble a venir els dissabtes a realitzar activitats i passar-ho bé amb nosaltres, perquè el grup d'esplai el feim tots junts.

Normalització lingüística i ecologia

Amb motiu del canvi de logotip del Club Nàutic de S'Arenal, s'ha aprofitat per posar el nom del Club en la llengua pròpia de les Balears, cosa que juntament amb la rotulació dels indicadors, representa una passa endavant en la normalització lingüística de l'entitat.

També volem recalcar que les constants campanyes que du a terme entre els socis per a la conservació de la natura, posant-hi els mitjans necessaris per facilitar-ho, l'han fet mereixedor del certificat I.S.O. 14.001, convertint-lo en un dels Clubs capdavanters de les Balears en aquesta matèria.

Logotip anterior

Logotip actual

C/ Roses s/n. 07600 El Arenal.
Mallorca - España
www.cnaenal.com

Només per a Socis
Sólo para Socios
Only for Members
Nur für Mitglieder Erlaubt

**Estem per la qualitat de vida.
Estem per la salut.**

www.medifiatc.com

902 110 120

www.fiatc.es

MEDIFIATC[®]

ASSEGURANÇA D'ASSISTÈNCIA MÈDICA

- Amb la targeta sanitària gratuïta sense cost addicional per visita o servei.
- Tenim un ampli quadre mèdic i ara també a Lluçmajor el Centre d'Especialitats Mèdiques C.E.M.
- Tenim totes les clíniques de Balears.
- Les millors clíniques i centres hospitalaris d'Espanya a més dels millors centres dels Estats Units.
- Assistència urgent a Espanya i a l'estranger 24 hores.
- Revisió ginecològica anual.
- Assistència de tocòleg al part.
- Estada y esmorzar de l'acompanyant a la clínica.
- Consulti'ns si prové d'una altra entitat sobre l'eliminació de carències.
- Assegurança dental inclosa.
- I moltes més avantatges.

**Treballem per oferir-li
La Millor Medicina Privada**

Balanguera, 15 baixos

07011 PALMA DE MALLORCA

Tel. 971 287 050 - baleares@fiatc.es

FIATC
ASSEGURANCES

S'Arenal

El club nàutic compleix les noces d'or de la seva fundació

Tomeu Sbert (text i foto).-

El Club nàutic Arenal, es va fundar dia 31 d'agost de 1952, per tant acaba de complir les noces d'or de la seva constitució. Aquest mes d'agost s'han celebrat diversos actes per commemorar tal esdeveniment.

Entre d'altres, va tenir lloc una missa a l'explanada del Club, oficiada pel P. Jordi Perelló, amb la benedicció d'una nova imatge de la Mare de Déu del Carme.

Després de l'acte religiós, hi hagué sopar a la fresca, amb l'assistència de diversos milenars de persones. Dos dies més tard, un altre sopar, amb actuacions musicals. També es varen realitzar concursos de pesca, regates de vela i de creuers. El dissabte 31, coincidint amb l'aniversari de la fundació, una nova convidada als socis al Casino de Mallorca, on es pogué disfrutar d'un magnífic espectacle. Però abans, es premiaren amb l'escut d'or del Club els dos únics socis que queden des d'aleshores: Antoni Verger i Bartomeu Salvà i féu les imposicions el president, Antoni Galmés.

També es varen fer entrega de plaques commemoratives i es pronunciaren parlaments. Francesc Villalonga, com a president de la Federació Balear de Vela, Antoni Galmés, en qualitat de president del Club i Lluç Tomàs, batle de Lluçmajor.

Recordem que la junta directiva que va fundar el CN fou aquesta:

President: Josep Riutort Martínez

Vicepresident: Mateu Gamundí Monserrat

Secretari: Joan Garcies Tomàs

Tresorer: Jaume Pujol Roca

Inspector d'embarcacions: Mateu Gamundí Puig

Vocals: Miquel Gamundí Contestí, Tomàs Gómez García, German Chacártegui y Sáenz de Tejada, Sebastià Salvà Rubí.

Assessor: el capità i jutge de Marina, Mateu Rosselló Perelló.

El CN Arenal és considerat com un dels més importants de Balears i un dels que més proves de vela organitza de l'estat espanyol.

Panoràmica de S'Arenal de Lluçmajor enguany

Funeraria Mare de Deu de Lluç, s.l.

A. SASTRE C/ Revolta, 11. - Tel. 62 01 46 (Santa Maria)

Amb la finalitat de poder prestar els serveis funeraris sense necessitat que la família s'hagui de molestar per ser ben atesa, tant a Palma com a Lluçmajor, posam a la vostra disposició el telèfon de servei permanent: 971 62 01 46, i a Lluçmajor vos informaran al C/. Ciutat, 127-1r, Tel.: 971 66 18 62

Un estiu irregular

No és novetat dir que l'estiu d'enguany ha portat coses bones i coses més negatives. Un estiu irregular. Els mesos de maig, juny i juliol no es varen omplir totes les places hotel·leres. El mes d'agost ha plogut bastant la qual cosa és negativa per al turisme i han hagut d'abaixar-se els preus i allò que preocupa és el futur incert de l'estiu proper.

I és que hi ha excés de visitants per una illa com Mallorca. Possiblement, allò que més falta farà seran alternatives per comensar la davallada d'ingressos econòmics que es produiran, sense comptar els d'enguany.

Notícies breus

- La UD Arenal de futbol va aconseguir el triomf contra l'Espanya en la disputa del XXIX Trofeu Ciutat de Lluçmajor.

- Aquest mes de setembre, a les pistes de petanca del Tennis Arenal, es disputarà el campionat de Balears de l'esmentat esport, a la categoria de Veterans.

- Hi ha protestes i renou sobre la possible construcció d'un col·legi privat a son Verí Nou. I el renou es fa, en part, perquè els residents de la zona no volen això: renou.

- El proper 25 d'octubre se celebrarà el Dia del Turista, i el mateix vespre es farà la presentació del llibre titulat "Història d'una evolució turística s'Arenal-Platja de Palma".

FRANCO MÒJER

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES

Instal·lador autoritzat per la D.G.I.

Instal·lacions i reparacions Elèctriques

● Il·luminació	● Antenes
● Aire condicionat	● Megafonia
● Energia Solar	● Telefonía
● Porters automàtics	● Línies B.T.
● Reformes	● Manteniment

C/. Ramon Lull nº 33 - Lluçmajor 07620
Tel.: 971 660 918 - Fax: 971 660 281
Mòbil: 629 270 307

URGÈNCIES ATESES EN 24 H.

SERVEL OFICIAL:

TALLERS CAÑELLAS - ROTGER

C/. Hispanitat, 19 - Tel.: 971 66 06 47 - Lluçmajor

EN LA VIDA ES IMPORTANTE
TENER *certezas.*

FIAT

Alumnes, mestres i picapedrers compartiran curs a ses escoles

10

Les obres de rehabilitació del col·legi tenen un pressupost de 160 milions de pessetes i un termini d'execució d'onze mesos.

Francesc Verdera
Fotos: Coloma Julià

Ses Escoles inicien un nou curs. En aquesta ocasió, l'exercici 2002-2003 serà un tant atípic i peculiar ja que mestres i alumnes es veuran obligats a compartir el recinte amb picapedrers, materials de construcció, maquinària i operaris, degut a la ja definitiva execució del projecte de rehabilitació i recuperació del complex escolar, obra de l'arquitecte Guillem Forte-

za.

L'execució del projecte, que supera els 360 milions de pressupost i té un termini d'execució previst en onze mesos, va començar la primera setmana de juliol sense cap interrupció, exceptuant les imponderables aturades degudes a les freqüents pluges que durant l'estiu han caigut damunt l'illa.

Malgrat les obres, els responsables de Ses Escoles asseguren que el curs es desenvoluparà amb normalitat a la totalitat de les vint-i-dues aules ja que es comptarà amb l'ajuda de les unitats prefabricades utilitzades en passats exercicis escolars, quan s'executaren els treballs de rehabilitació més ur-

gents, en una primera fase del projecte.

Endemés de la rehabilitació de les aules, se suprimeixen les plantes superiors ubicades en la part superior de quatre d'elles i d'aquesta manera la totalitat d'unitats quedaran a una sola planta.

Gimnàs cobert

El projecte contempla també l'ampliació del menjador escolar, que per imperatiu de l'estructura original quedarà dividit en dos, i per això els alumnes més petits estaran separats dels altres.

Per a una més òptima utilització dels espais dues petites torretes, ubica-

expert

ELÈCTRICA

Sens dubte te convencerà

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C/. Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 (Lluçmajor)

C/. Nou, 85 - Tel. 65 28 36 (Campos)

des en altres angles del complex, compliran les funcions de magatzems actius.

Per altra banda la prevista construcció d'un gimnàs cobert permetrà a l'alumnat seguir les classes d'educació física i la pràctica de determinats esports amb independència de les condicions meteorològiques, cosa que no

succeïa fins ara.

Finalment, s'ha de dir que si bé les obres, actualment en execució, permetran la rehabilitació i recuperació del recinte, una de les millors mostres de l'arquitectura escolar de Guillem Forteza, Ses Escoles quedaran petites per acollir les tres línies que es creen amb l'objectiu d'atendre la demanda de

MAGATZEM
MAGATZEM SES FORQUES, S.L.

C/. Doctor Fleming, 10
Tel. 971 66 21 14 - Fax 971 66 28 16
07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

places per a un alumnat de 3 a 12 anys.

En aquest sentit, al final del curs passat el Consell Escolar de Ses Escoles es va posar en contacte amb els responsables de la conselleria d'Educació i de l'Ajuntament de Llucmajor per sol·licitar la construcció d'un nou centre escolar d'ensenyança primària.

OPTICA LLUCMAJOR

SOLIDARIDAD

Gafas de sol
48€ - 9€
39€
4.500 ptas.

Cristales de sol graduados
24€
4.000 ptas.

CON TU COLABORACIÓN TODOS GANAMOS

Deja tus viejas gafas de sol o graduadas y tendrás un fantástico **DESCUENTO DE 9€ (1.500 ptas.)** en la compra de las nuevas.

Plaça Espanya, 24 - Tel.: 971 66 17 17 - 07620 LLUCMAJOR

Y es que con tu ayuda se pueden cruzar fronteras y llegar a los más necesitados.

El Club de los Leones con más de 45.000 socios en 115 países se encarga entre otras actividades caritativas de distribuir sus viejas lentes entre los que más lo necesitan.

Comitè de Solidaritat de Llucmajor

Quatre mots

Antònia Font, la primera gegantera

Catalina Font
Foto: C. Julià

Quant temps fa que ets gegantera i com va ser que començares?

La veritat és que no record molt bé quant de temps fa però, més o manco, deu fer set o vuit anys que vaig amb els geganters i, en el fons, el fet d'entrar a formar part d'aquest grup va ser bastant casual; a mi m'agrada la festa dels gegants amb els nins i en aquella temporada la majoria de geganters eren la mateixa gent amb qui anàvem a fer el cafè i ens vàiem cada dia i resultava que n'hi havia un o dos que es volien donar de baixa, de manera que una cosa va dur a l'altra.

Vas tenir algun tipus de problema?

Doncs sí, hi havia alguns geganters (una minoria, tot s'ha de dir) que trobaven que el fet que entràs a ocupar una de les places vacants era, pràcticament, una barbaritat per la senzilla raó que jo era una dona i no un home. Aquesta minoria

exposà arguments diversos com, per exemple, que un geganter havia de ser un home fadrí, segons la tradició, o bé que una dona mai té tanta força com un home i els gegants pesen bastant... A mi em va saber greu que hi hagués reaccions d'aquest tipus i em vaig enfadar una mica i vaig dir "idò ara ho vull ser més que abans". Al final hi hagué una votació i em deixaren entrar al grup.

Ets la primera i única gegantera que hi ha hagut a Lluçmajor?

Sí, de moment no hi ha cap altra al.lota que hagi duit els gegants i no tendria perquè ser així; cada any que algú ha decidit deixar-ho, han anat arribant altres joves que tenien ganes de ser geganters però sempre han estat al.lots, que jo sàpiga no hi ha hagut cap nina que ho hagi volgut ser i això que ara ja no tendrien problemes perquè les portes estan obertes a tothom.

Així i tot, es demanen alguns requisits concrets per ser geganter o gegantera?

Supòs que, sobretot, han de tenir ganes de ser-ho i hi ha de trobar un cert sentit, vull dir que els gegants no només han de ser per fer "guapo". És vera que un temps el significat de la festa era un altre i que allò que en deim tradició conservava encara una raó de ser més concreta; en tot cas, però, els gegants per a mi surten per Santa Cànida i són una festa per als nins. Així, qualsevol que vulgui participar d'aquesta festa duent un gegant a les espatlles basta que ens ho faci saber i segur que, en un moment o altre, tindrà el seu lloc dins la colla.

12

PEUGEOT

AGENTE OFICIAL

RAMON NICOLAU, S.L.

És més que un número

C/. MARINA, 104 - TEL. 66 05 21
EXPOSICIÓ I VENDA: C/. MARINA S/N. - LLUCMAJOR

S'Estanyol, Sa Cocada 2002

Cultura de Col·laboració

Associació de veïns "son Reynés", de
s'Estanyol
Associació d'usuaris d'Es Mollet

Si no ens falla la memòria, fa set anys que es celebra la festa de "la cocada" a S'Estanyol. La primera vegada va sorgir durant una concentració popular al Mollet, contra l'ampliació del port, convocada per les dues associacions sotassignants; es veia que es faria de vespre i algú va dir "vaig a fer una coca de verdura per sopar", algú el va seguir i la cosa va acabar en "cocada" grossa. Tan bé ens ho passàrem que l'any següent es va convertir en festa popular, algú va dur un cassette i un amplificador i hi va haver ball. Tanta gent va acudir que des de llavors es fa a la Plaça del Pescador amb una assistència d'unes 500 persones.

Les primeres vegades era totalment autogestionària i a l'Ajuntament presidit per Gaspar Oliver no pareixia fer-li massa gràcia, però de la mateixa manera que ens posaren tots els emperons per ser inscrits com a Associació en el registre municipal, però ens hi hagueren d'inscriure, perquè tota la paperassa estava en regla, a poc a poc l'Ajuntament s'ha sentit obligat a col·laborar i ja fa una partida d'anys que ens proporciona cadires, electricitat per llum i per música i se'n cuida de la neteja del dia següent, això sí, sempre s'obliden dels poals i bosses de fems.

Fa una sèrie d'edicions que presideix la convocatòria a la festa el lema "S'Estanyol i Es Mollet són de tothom", en referència a quan el PP va tancar arbitràriament el Mollet. Aquest lema és intencionadament ample, no es refereix explícitament a l'ampliació del port, per la qual cosa l'afluència de gent no va necessàriament en aquesta direcció, però sí que implica de qualque manera l'empatia de cap a la idea de què ens agrada un poble sense privatitzacions, sense barreres ni cadenes.

Sa Cocada és primerament una festa comunitària i col·laborativa. Amb l'actual suport del Consistori Municipal, sense que acudeixi mai cap representant del seu govern, malgrat ser convidat, les associacions organitzadores posen la música (aquests darrers dos anys amb subvenció del CIM) i la beguda, i la feina de posar taules, llevar-les, posar el beure en fresc a geleres que cerquem nosaltres, reti-

rar les geleres, col·locar les cadires, etc. i la gent en general, molta de la qual participa en aquestes feines, porta el menjar, moltes coques i també sobrassada, formatge, plats diversos... i entre tots i totes fem la festa, una revella popular de generació espontània i on tothom està d'acord en què "S'Estanyol i Es Mollet són de tothom".

Sempre han acudit convidats a la festa els membres de partits a l'oposició municipal, partits sense regidoria però que venen a estar a l'oposició, i membres representants de les "cúpules" dels diferents partits polítics contraris a l'ampliació i/o a què es tanqui Es Mollet (que es vulgui donar al Club, vaja), abans a l'oposició, ara al Govern del Pacte de Progrés, Autòndic i/o Insular. De fet, quan la Consellera de Medi Ambient, Margalida Rosselló, i el Dtor General de Litoral, Onofre Rullan, varen obrir el Mollet, ells dos, en Francesc Antich, en Pere Sampol, n'Eberhard Grosske i en Miquel Nadal acudiren a la festa i ens acompanyaren a amollar una traca de celebració de l'esdeveniment. Alguna gent va interpretar que celebràvem l'entrada del Pacte de Progrés al Govern i Consells Insulars, però no era així; celebràvem les conseqüències, com ara l'obertura del Mollet. Si el PP també celebrés amb nosaltres que S'Estanyol i Es Mollet són de tothom, també hauria estat benvingut, però no sol acudir a les nostres festes i sí a les del Club Nàutic, com també va intentar

durant el seu manament per tots els medis que els usuaris de Es Mollet passessin al Club, arribant quan el va tancar a amenaçar amb multes de 10.000.000 de ptes.

L'edició d'aquest any, el dia 17 d'agost, va comptar amb la presència, entre d'altres representants de la política local, autonòmica i insular, de Miquel Rosselló, Coordinador General d'EU, Pere Sampol, del PSM, Vicepresident del Govern de les Illes, i Maria Antònia Munar, d'UM, Presidenta del Consell Insular de Mallorca, que no acudien en funció dels seus càrrecs, sinó com a representants dels seus partits, els quals, d'aquesta manera, posen de manifest el seu suport a l'esperit que regna a la festa de la Cocada, el de la col·laboració de veïns d'un petit indret, que vol continuar sent el que és.

Pot ser és un bon moment per recordar eslogans de les camisetes que les associacions organitzadores vàrem tenir a la venda per finançar les despeses dels recursos que finalment la magistrat advocacia d'Antoni Marroig (també present a totes les cocades) ha portat al triomf: "S'Estanyol, et volem així com ets", "Es Mollet de S'Estanyol és per tothom", "Ens agrada ser petits", "S'Estanyol és més que un Club"...

Be, i fins l'any que ve. Només recordar a tots els llucmajorers i llucmajoreres que també els agrada S'Estanyol així com és, petit i de tothom que estau convidats a la cocada cada any.

EURO - IDIOMAS

Llucmajor

*Aprenen idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
nadius i llicenciats*

Acadèmia d'Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 • Llucmajor • Tel. 66 11 33

Son Verí Nou al carrer

Redacció.-

El passat 23 d'agost, tal com havien anunciat, els veïns de la urbanització de son Verí Nou, situada prop de s' Arenal (Lluçmajor), es manifestaren per fer pública la seva protesta per la construcció d' un macro-col·legi a la zona. Hi assistiren més de 200 persones, xifra que representa un alt percentatge de participació si es té en compte la població d'aquest indret.

A les 20 h els manifestants es reuniren a l' entrada de la urbanització per tallar la carretera Militar, entre s' Arenal i el Cap Blanc, fet que es va realitzar sense problemes gràcies a la correcció dels manifestants i a la col·laboració de la Guàrdia civil de trànsit, que va aturar i desviar els vehicles.

El president de l' Associació, Bartomeu Salom, digué que no estaven en contra que es construïxi una escola per a 250 alumnes, com es contemplava al projecte de la urbanització, sinó que estan en contra del canvi de normativa que ha realitzat l' Ajuntament per poder fer un centre escolar a la mida del poder econòmic de Madrid, i que els promotors volien que el club social passàs a formar part de les instal·lacions del col·legi. Aquestes paraules varen ser contestades pels afectats amb el crit de : "A robar a Madrid! A robar a Madrid!

Els veïnats tallant la carretera de S'Arenal al Cap Blanc

Les pancartes acusaven el batle de la malifeta

SEMAR

Industries Semar, s.a

C/. Tomàs Moserrol, 6 - 8
Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES

La Sirena, S.A.

- Embolits
- Cuixots
- Formatges

Avda. Carles V, s/n Tel. 66 23 11 (Lluçmajor)

B. Salom també explica que una entrevista que havia mantingut amb el tinent de batle d' Urbanisme de Lluçmajor, aquest es ratificà en el seu suport i el del Govern municipal al col·legi. Una concessió per a 50 anys i que després es podria prorrogar, fet que, segons el president de l' Associació demostra que l' Ajuntament, en lloc de ser solidari amb el que representa, vetlla pels interessos d' alguns particulars. En certs moments de la manifestació es va cridar repetidament: "El batle de Lluçmajor és el lladre major"! Mentre els manifestants feien sonar xiulets.

El propi president de l' Associació també es va referir a la infraestructura de la urbanització de sa Torre, i al perill que representa per a cala Blava i per a son Granada la nova zona hotelera que l' Ajuntament vol ubicar al seu costat.

Finalment, parlà que s' està fent una federació d' AAVV que pretén englobar totes les urbanitzacions des de s' Arenal fins a s' Estanyol, en la qual han entrat a formar part diverses associacions.

El Sr. Julià Salleres, membre de la junta directiva de l' Associació, també va adreçar unes paraules als assistents dient que la tasca començada havia de tenir continuïtat i va recordar la necessitat de no baixar la guàrdia.

Tots els manifestants tenien un xiulet (pito) per a tocar

*Lluçmajorers a la manifestació, (d'esquerra a dreta):
Miquel Company, Pep Juan, Gori Jaume, Tomàs Cantllops i Julià Salleres*

Els dirigents cridaven màximes...

...que corejava la multitud

Entrevista

No al macro col·legi de Son Verí Nou

I.Barceló.-

Ignasi Hecht Burgos, vicepresident de l'Associació de veïns de son Verí Nou, ens parla de la problemàtica urbanització i del parer de la gran majoria dels seus habitants.

Quins són els motius que us han fet mobilitzar en contra de la construcció d'una escola privada a son Verí Nou?

En primer lloc voldria deixar ben clar que els veïnats de son Verí Nou no estam en contra de res del que es podia fer, segons les normes que la urbanització contemplava, quan ens vengueren els solars sinó en contra de la modificació puntual d'aquestes normes (és el cas del Col·legi), i el canvi d'ús que es vol fer del Club (social i esportiu) de la urbanització.

Abans, als 10.000 m2 destinats a dotació educativa, s'hi podia permetre un 25% d'edificabilitat, cosa que permetia la construcció d'una escola que pogués atendre uns 250 o 300 alumnes, amb els espais oberts per a l'esplai, pistes esportives i altres usos. Actualment, amb el canvi d'edificabilitat (del 25% s'ha passat al 70%), segons l'informe de la "Sociedad

Ignasi Hecht Burgos, vicepresident de l'associació de veïns de Son Verí Nou

Mercantil ALFEDEL SL", assessora de la Cooperativa de Trabajo Asociado Balear Son Verí Nou, s'hi vol construir una escola-institut, on es poden escolaritzar (d'acord amb la llei) 1323 alumnes, tot i que la cooperativa Son Verí Nou hagi fet una declaració d'intencions en la qual diu que només poden admetre fins a 832 alumnes.

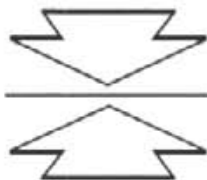
Davant la necessitat d'espai per a les zones esportives i de servei, i altres instal·lacions complementàries, a l'edifici docent es vol afegir el Club de la urbanització - devers 19.000 m2 -, cosa que farà que un lloc destinat a ser el pulmó de la zona, i que fins ara tothom el podia disfrutar, passi a ser d'ús exclusiu d'un negoci particular.

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Antoni Isern Oliver

CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES

OBERT ELS DILLUNS
de 17'30 a 20 hs.
C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Lluçmajor)

METGE OCULISTA

Dra. Núria Busquets

(EQUIP CLINICA JUANEDA)

CITA PREVIA
Tel. 66 22 82 - 28 94 58

Hem pogut llegir a la premsa, declaracions i contradecaracions entre els sectors implicats en aquesta qüestió. Què hi podeu afegir ?

Crec que amb el que he dit ja he aclarit certes mentides i algunes veritats a mitges. Però, a causa dels pamflets (de dubtosa procedència, no anaven signats) que s' han tirat per la urbanització, en els quals uns " suposats VECINOS A FAVOR DEL COL·LEGI" negaven a l' Associació, la representació dels veïns, vull afegir que a l' assemblea on es va votar en contra del macro-col·legi, dels 62 assistents només hi va haver una absència i un vot en contra, el de D. Fernando Pinedo, madrileny, el qual és accionista important i administrador del "Club" que es vol juntar al "Col·legi". També és una persona destacada en la construcció i venda del complex "Marina de Son Verí Nou", i tot això fa que tenguim molts d' interessos a la zona.

D'altra banda, fa un temps, el Sr. Bartomeu Beltran era accionista significatiu del Club, ja que quan aques-

El club de la urbanització, part important de la disputa

ta gent va agafar l'entitat (fa uns anys) ens presentaren el Sr. Beltran, el Sr. Pinedo i un tercer del qual ara no record el nom, que, juntament amb el 9% de les accions dels veïns, eren els propietaris del Club.

Què penseu fer per aconseguir

això que demanau?

Pensem continuar exposant les nostres raons als mitjans de comunicació, al carrer i als jutjats, manifestant la nostra disconformitat amb el que es vol fer i com es vol dur a terme.

FUNERÀRIA

Ca'n Pere Antoni

SUCCESSOR DE TOMEU BLANCH "PORTASSA"

SERVEI 24 HORES

Telèfons: 971 620 129 - 606 946 712

Fax: 971 141 008

Agent a Lluçmajor: José Miguel Tomàs Bonet
C/ Orient, 102 Tels. 971 66 41 59 - 629 668 707

SERVEIS:

Particulars

Tramitacions trasllats fora del terme de Lluçmajor
Incineracions (Palma i Bon Sosec)

COMPANYIES:

Finisterre • Ocaso-Inca (Ag. 197) • Sta. Lucia
Previsora • Lloret • NorteHispania

Domicili: C. Joan Mesquida, 10 (Santa Maria)

Santa Cànida 2002: una maratón de revetlles

Biel Vich
Fotos: C. Julià

Com a comentari general del programa musical de Santa Cànida 2002 direm que l'ajuntament va preparar un cartell d'actuacions realment ambiciós, una autèntica maratón concertística, sens dubte inspirada en l'esperit de les revetlles per excel·lència, les felanitxeres; un programa on eren presents pràcticament tots el gèneres i estils, i que intentava satisfer a un públic el més ampli possible: gospel per als més intel·lectuals i selectius, rock català per a les joventuts catalanistes, Miguel Ríos per als nostàlgics del rock del 60 i dels 70, música "verbenera" per als amants del ballar aferrats, ... i carnassa, molta carnassa, panem et circenses, que el patriciat llucmajorer destinava a l'entreteniment de les masses plebees menys exigents i cultivades. En general es pot dir el cartell complia amb tots els tòpics dels nostres escenaris: cementiri d'elefants (Miguel Ríos), boicot més o menys subtil al rock català (l'actuació dels Pets no apareixia als cartells), espectacles d'un mal gust esfereïdor (King Àfrica), artistes d'usar i tirar (Civera, Triumfadores), cançons del verano, problemes de so ...

Quant a la distribució en el temps de les actuacions hi ha molt per dir. Recordaran els seguidors de la música pop-rock que en la nostra darrera ressenya (revetlles de les Fires) havíem descobert la quarta dimensió en el món de l'organització d'actes festius: els espectacles musicals entre setmana, en plena vigília d'un dia feiner; fenomen que batejàvem com la "wednesday night fever" (febre del dimecres vespre). Idè per Santa Cànida les altes jerarquies culturals del nostre poble, reiteraren en la seva actitud, sorprenent-nos amb més del mateix i omplint totes les vespres de dies feiners d'actuacions musicals, mentre la revetlla de la patrona quedava un cop més sense nit de rock. Per sort ara els estudiants (en teoria, per què com tot hom sap molts aprofiten l'estiu per treballar) i bona part dels assalariats gau-

Golde Gate Quartet

dien de les seves merescudes vacances i els efectes col·laterals de l'absurda política municipal de programació d'espectacles es feren notar menys que pel Firock, si bé estem segurs que molts conciutadans es van perdre els concerts per aquests motius. Però deixem-nos de disquisicions socioculturals i passem a desbrossar el que foren els concerts un per un:

Dijous de gospel (1 d'agost)

Avalat per l'èxit en la passada edició de Santa Cànida del Golden Gate Quartet l'ajuntament va decidir tornar a portar els espirituals negres a l'escenari de plaça amb la contractació de l'American Spiritual Ensemble. Aquesta prestigiosa formació afrontava el difícil repte de superar la memorable actuació, l'any passat, del més popular dels grups vocals de la música religiosa afroamericana. Tot i que no podem dir que es fes realitat allò que segones parts mai no foren bones, el públic en cap moment no es va oblidar del quartet de San Francisco. Es tractava d'una aposta arriscada donat que l'American Spiritual Ensemble és un grup amb un producte molt menys comercial que l'ofert pel Golden Gate Quartet. Estem parlant d'un producte destinat a un públic molt selecte i especialitzat, i preparat per a ser interpretat en altres tipus

d'escenaris (auditoriums, teatres, esglésies). Així mentre el Golden Gate Quartet combinava l'execució de cants religiosos tradicionals amb la vivacitat rítmica de temes populars d'altres gèneres (jazz, soul, ...) com els The dock of the Bay (Otis Reding), You Never Walk Alone, Oh Happy Day, ... l'American Spiritual Ensemble es va centrar en el món del gospel i l'espiritual sense cap concessió a la comercialitat. En conclusió una actuació de gran qualitat, però poc adequada per a un públic no expert i un escenari sense les mínimes condicions acústiques exigibles.

Dimarts (6 d'agost): ... i la nit feu estranys companys de llit

La surrealista tuesday night fever preparada pels nostres imaginatius dirigents contenia un sorprenent cocktail destinat als públics més divergents que un es pugui imaginar, un poti-poti esbojarrat on es mesclava la música-escombreria de més rabiosa actualitat de David Civera, amb el rock català dels Pets. Per més INRI, l'actuació apareixia en uns programes de festes amb la mateixa facilitat amb que desapareixia en altres. Aquest fet i la circumstància que els cartells promocionals no fessin referència a aquesta actuació ens va fer pensar que l'absurd concert era una broma de les altes es-

Sa plaça s'omplia de gom a gom cada dia

feres, i va disparar la ja clàssica rumologia popular entre els plebeus més tafaners. Un cop més ens hem d'admirar davant l'enginy dels nostres xafarders a l'hora de trobar explicacions a l'inexplicable: 1) El concert s'ha suspès perquè en Civera té programat de forma imminent un concert de passar per caixa i fer-ne un de gratuït amb tan poca antelació minvaria l'assistència i, naturalment la recaptació monetària. 2) El concert s'ha suspès perquè els managers de grup i artista no han acceptat els avals de l'ajuntament i temen no cobrar donada la catastròfica situació econòmica del nostre consistori. 3) El concert no s'ha suspès, però no surt als cartells perquè els cartells els fa Trui (privatització pepera de la promoció de les revetlles?), l'empresa que aporta la resta d'artistes i ni a en Civera ni als Pets els porta Trui, (qui els porta doncs, i per què no en fa propaganda?) per la qual cosa no surten. 4) El motiu de la suspensió és que l'equip de play-back den Civera s'ha espantat!

A mitjan horabaixa encara ningú no podia assegurar si el concert es celebraria o no. A banda dels rumors, l'estament popular es feia tot tipus de preguntes: tocaran? A quina hora comença? Qui toca primer? I si no toquen ... assaltarà l'ajuntament en el més estrany avalot de tots els temps una massa enfurida composta dels variopints fans den Civera i dels Pets arribats de fora poble per no res? Finalment prop de les onze els Pets apareixien a l'escenari iniciant el desconcertant espectacle.

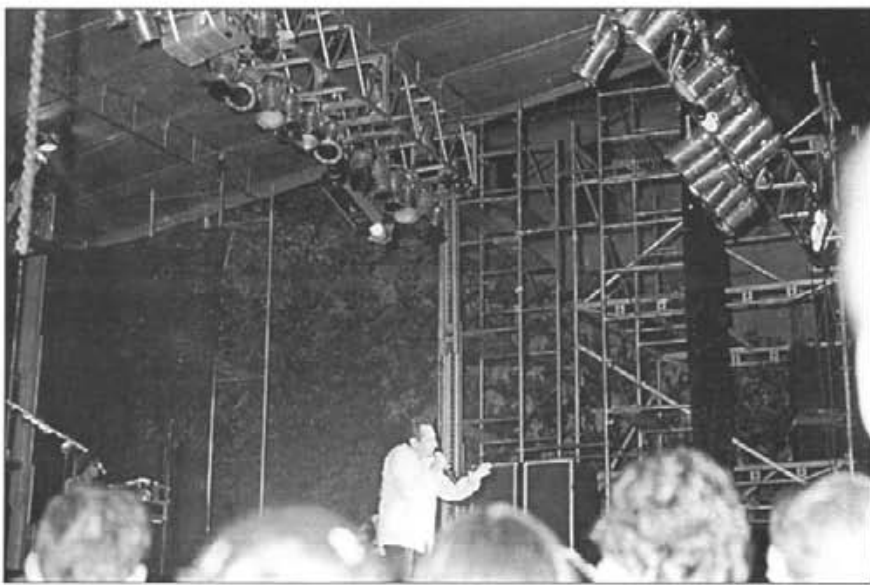
Tot i l'aparent boicot institucional, per fi un grup musical que utilitza la nostra llengua actuava a les festes majors llucmajoreres. No es pot dir que els Pets siguin el primer grup de rock català programat per les festes, però sí el primer que aconsegueix tocar. Tanmateix Gavalvà i els seus estan a anys llum d'aquell grup fresc i de ritmes vigorosos, abanderat de l'anomenat agro-punk, que ens visità fa molts anys amb motiu d'un Tirant de rock. Des que publicaren el seu àlbum supervendes *Bon dia*, que els de Constantí no aixequen el cap. El declivi de la seva carrera ve marcat per la submissió a un pop melòdic irritantment comercial, destinat a un públic exclusivament adolescent, per no dir infantil. Els Pets han perdut tota la seva vitalitat musical, fins i tot han abandonat

les seves vistoses posades en escena, i les sempre estimulants llufes han desaparegut dels seus shows. Un cop més un no pot deixar de sentir vergonya aliena veient com uns Gavalvà & Co., apropant-se perillosament la quarantena i amb unes prominents calbes, componen un repertori de cançonetes fàcils només aptes per a oïdes adolescents.

Tot seguit pujava a l'escenari l'ex-eurovisiu David Civera, l'últim crit en canta-cansiones-del-verano, acompanyat del seu inefable hit, el popularíssim *Que la detengan*, (que les masses entonaven incansablement mentre s'encaminaven cap a plaça); un tema el tuf masclista del qual mereixeria la concessió per al seu intèrpret del premi Cromanyó per part del lobby de dones. Una actuació decepcionant tant per la baixa qualitat del repertori, com per la seva escandalosa imperícia interpretativa, que confirma a Civera com un altre artista d'una cançó (en el seu cas dues, que per cert foren les primeres que va tocar) i a la seva veu com el producte sintètic del saber fer dels tècnics de so i dels ginys dels estudis de gravació.

Un dimecres amb el rei del rock (7 d'agost)

Miguel Ríos va posar color a la *wednesday night fever* fent valer allò que els vells roquers no moren mai. És cert que Ríos ja no té la força ni la vitalitat del Mike Rivers dels 60 o de l'època del Rock & Ríos, però els seus 40 anys d'experiència sobre els escenaris es fan notar. Ríos és un autèntic professional del món de l'espectacle i

Miguel Ríos

King Africa

es va fer seu al públic en un tres i no res, només entonar el seu popular Bienvenidos. Posteriorment va rematar una actuació sublim, vistosa i d'allò més entretinguda. A la màgia inherent al fent de tenir a un vell dinosaure del rock sobre el cadafal cal afegir una posada en escena espectacular destinada a promocionar el seu darrer treball discogràfic, Miguel Ríos y los artistas del rock latino, un disc de duets on interpreta temes propis i aliens acompanyat dels cantants sobre els que ha influït. L'actuació s'estructurava entorn d'un muntatge de vídeo i música pregravada, fil conductor que portava a l'escenari la veu i la imatge de Fito Paez, Rosendo, Sabina o Manà entre molts d'altres, com si d'un espectacle de realitat virtual es tractés. Entre "aparició i aparició" s'intercalaven els seus èxits de sempre: rock & roll en la plaza del pueblo, Himno a la alegría, El blues del autobús, Santa Lucia ... Un clàssic que va entusiasmar al públic i que constitueix l'encert més notable dels programadors municipals.

Dijous apocalíptic (8 d'agost)

La thursday night fever ve marcada per l'hecatombe definitiva del bon gust; els sacerdots del kitch en forma d'obesos amb cresta de gall i vestuari estrofolari van oferir en sacrifici tots els principis de l'estètica als abominables deus de l'anti-art. Mentre King Africa entonava el seu gran i únic èxit, (la ex-cansión-del-verano) la Bomba, no vaig poder deixar de pensar que es tractava d'un dels quatre genets de

l'apocalipsi ocupat en destruir sistemàticament tot allò que entenem per música. Un estrany show-revista-concert que no es mereix més comentaris.

El dia dels triomfadors (9 d'agost)

Gisela i Alejandro, dos dels concursants d'Operación Triunfo, ens visitaren, entre d'altres motius, per il·lustrar a les noves generacions llumajoreres amb el model de joventut que propugnen Aznar i els seus acòlits i corifeus, és a dir, un jove superficial, manipulable, sense independència ni voluntat pròpia, mancat de caràcter i personalitat, desconixedor de la creativitat, simple reproductor de fórmules d'èxit prèviament assegurat, l'única ambició del qual és ser famós i guanyar diners a qualsevol preu. Sota una intensa pluja i enmig del fervorós entusiasme d'un públic entregat (al que la còlera dels elements no foragità en cap moment de plaça) Gisela i Alejandro desenvoluparen el seu (¿?) repertori. Els triomfadors, que s'anaven alternant sobre l'escenari cada tres cançons, iniciaren l'actuació interpretant els seus propis temes (Ellas, Perdido en el paraíso, Vida, ...) per a passar de forma immediata al previsible allau de versions: Carolina (M-Clan), It's raining man, Like a prayer (Madonna) versió a capela, etc., etc., etc., ... La tempesta que va esclatar tot just va acabar el seu espectacle va obligar a suspendre el concert dels desconeguts El efecto Mariposa.

Nit sense rock: la peculiar satur-

day night fever de l'ajuntament (10 d'agost)

Si les altes esferes llumajoreres tinguessin més ressò a nivell internacional la revetlla Santa Cándida seria proclamat per la ONU com el dia internacional sense rock. És la seva peculiar manera d'entendre la febre del dissabte nit, pel·lícula l'existència de la qual és evidentment desconeguda per tots els regidors de l'equip de govern (pobre Tony Manero, que t'han oblidat d'aviat). Aquells il·lusos que van llegir als programes que dissabte actuaven a plaça els grups Alcatraz i Oasis i van pensar que es tractava d'un dels grups pioners del heavy-metal i dels pares del britt-pop, es degueren dur la decepció de la seva vida en topar-se amb dues orquestres de ballar aferrats.

Desè aniversari de la Revetlla Alternativa.

L'únic alicient musical, a nivell pop-rock, per la vigília del dia de Santa Cándida va ser la tradicional revetlla alternativa organitzada pels components del conjunt La abeja Maya, su hijo bastardo y la denostada imagen de su amigo Willy i que enguany arribava al seu desè aniversari. Aquesta va esdevenir més contestatària que mai en reproduir-se les circumstàncies que motivaren el seu naixement: protesta contra la política municipal de no organitzar nits de rock per a la joventut, el dia de la festa major. L'emotiu desè aniversari es va veure deslluït per la persistent pluja, la qual motivà un record negatiu en l'afluència d'espectadors. Però els membres de La abeja Maya ... no es van deixar acollonir per la brusca i superant el pànic a l'electrocució van actuar pels pocs incondicionals que s'havien desplaçat fins al passeig per acompanyar-los en tan entrançables moments. Els clàssics, i ells ja ho són, mai defrauden.

I així acaben les festes, musicalment parlant. L'intrèpid reporter que ha seguit aquesta inacabable marató "verbenera" es retira, esgotat i admirat d'haver sobreviscut, als seus quarts d'hivern. Si es cert que el que no mata engreixa, ara em sent preparat per superar-ho tot ... només una cosa m'espanta ... que ens portarà el Firrock? Popstars? Tremol només de pensar-hi!

Ho diu el diari

Memòria d'uns militars demòcrates: el cas de Bernat Vidal

Maties Garcias

Un estiu és massa llarg per encabir-lo en uns retalls de diari. Per això és millor donar compte d'altres lectures on els llucmajorers també i tenen protagonisme. És el cas de *Capitanes rebeldes. Los militares españoles durante la Transición: de la UMD al 23-F.*, del periodista i ex-militar demòcrata Fernando Reinlein.

El llibre és un híbrid entre la crònica històrica i les memòries del narrador. Un narrador que fa unes dècades va ser un dels protagonistes dels fets que ara pos sobre el paper: Fernando Reinlein va ser un d'aquells militars que, a les acaballes del franquisme, varen fundar clandestinament la Unión Militar Democrática en el si d'unes forces armades profundament partidàries de la Dictadura. Per això varen ser perseguits, fins i tot després de la mort de Franco. El llibre s'endinsa també en els intents de cop d'estat que tramaren els militars que recel·laven de les reformes democràtiques i que no es limiten a l'episodi del 23-F de 1981, sinó que continuaren en èpoques fins i tot

dels governs socialistes.

La lectura d'aquest llibre ens permet trobar múltiples (i elogioses) referències al capità Bernat Vidal Garcias, vinculat des del primer moment als militars demòcrates, fins al punt de ser-ne el "primer úmedo en prisión", tal com s'explica en ressenyar uns fets ocorreguts l'any 1974. Aleshores, Bernat Vidal havia estat expulsat de l'Escola d'Estat Major per vel·leitats democràtiques i en el seu cercle d'amistats hi devien abundar els qui militaven en l'oposició al franquisme. El fet és que l'atemptat del carrer Correo de Madrid, devora la Direcció General de Seguretat, va provocar una forta persecució contra intel·lectuals i artistes que no tenien res a veure amb el crim.

Un dels detinguts va ser el capità Vidal i el tengueren desaparegut durant cinc dies per diversos quaters i per la presó de Carabanchel. La seva dona Àngela i els altres militars amics el cercaven desesperadament. La tenacitat amb què el volien localitzar traspuava una por ben clara: en aquell ambient de sense control. Mentrestant, el govern negava que hi hagués cap oficial detingut. A la fi l'alliberaren, però el desterraren al Sàhara, on hi va fer estada fins que Espanya abandonà la província africana. Allà hi va fer amics polisaris i va convèncer militars per a la democràcia. Diuen que el rei va dir al ministre Areilza: "Cuidado, hay mucha UMD en el Ejército del Sàhara".

Les relacions entre el rei Joan Carles i Bernat Vidal (eren de la mateixa promoció) apareixen en diversos passatges, així, quan, a finals de 1975 Franco agonitzava eternament, el que encara era príncep va arengar les tropes espanyoles per donar-los coratge davant la Marxa Verda dels marroquins invasors (que al final triomfaren). Segons la narració de Reinlein, el futur monarca, enmig d'una multitud de militars als quals havia parlat, va agafar a part el capità Vidal i hi va mantenir una conversa privada. "Es evidente -diu- que el Príncep conocia la filiació de Vidal a la UMD, pero le tenia gran afecto personal y sabia que se encontraba allí por una persecución injusta". Al cap d'uns minuts, el capità va confessar a un company d'armes: "Rafa, vamos a tener que volvernos monárquicos. Juan Carlos va a traer la democracia. Me lo ha dicho".

Una iniciativa del capità Vidal que es ressalta en el llibre és la d'organitzador d'un sopar anual, des de 1979, en homenatge a la Constitució, aprovada feia un any i per a la qual no hi havia aleshores cap celebració oficial. Diuen que en el primer d'aquests sopars, Bernat Vidal hi va fer un brindis significatiu: "¡La UMD ha muerto! ¡Viva la Constitución!". Desgraciadament, el capità Bernat Vidal va morir a Madrid el 1982 víctima d'un accident de trànsit.

Capitanes rebeldes el recorda emocionalment i, com a militar de profundes conviccions democràtiques que va ser, li fa un merescut homenatge que bé val la pena que coneguem. No podem perdre la memòria històrica dels fets i la gent del país.

mes, a mes mes avantatges

per
als meus

per
als meus
projectes

per
als meus
capritxos

nòmina viva

"SA
NOS
TRA"

CAIXA DE BALEARS

GENT DE CONFIANÇA

CLÀSSICS • NOVETATS • IMPORTACIÓ

Teixits Llevant

Atenció Especial als Lluçmajorers

Plaça Barcelona, 2 (zona Es Forti)

Tel.: 45 70 78 • PALMA

Comunicat del Club Esportiu Lluçmajor

Bernat Mascaró Pons

El " Club Deportivo Lluçmajor " neix amb la definició en castellà, com a conseqüència de l' existència d' una propietat de denominació del mateix club en català.

Segurament, la pregunta òbvia serà per què no s' inicia la nova reestructuració amb la denominació en català. La resposta l' haurien de facilitar els actuals dirigents del Club Deportivo España, titulars i fàctics, en base a donar a conèixer i informar a l' opinió pública, de l' estat de coses d' aquesta caòtica situació en l' esport del nostre poble.

Per començar, hauríem d' indicar que els, dirigents de l' esport, amb la seva total disponibilitat de les instal·lacions municipals del camp d' esports, no han estat suficientment transparents en la seva gestió, pel que fa a la finalitzada temporada 2001-02

No han estat eficients en la seva gestió de caràcter esportiu, perquè en la temporada abans esmentada s' ha perdut la categoria de III Divisió, passant a la Regional preferent, informació que no han transmès ni als socis del Club, així com tampoc a l'

opinió pública, segurament per no s'iposar d' arguments davant la ineficàcia, incompetència i manca d' iniciatives en la gestió per treure endavant un important club com és l' España de Lluçmajor.

No han estat eficients ni molt manco conseqüents, en l' aplicació de les inversions, que pressumptament es degueren contemplar en el pressupost de la temporada passada, a més de les subvencions que han rebut per part de l' Ajuntament.

En conseqüència, les preceptives explicacions que el president de l'entitat hauria de facilitar als socis, a l' afició i per extensió a tota l' opinió pública, és convocar una assemblea i explicar la seva gestió esportiva, explicar detalladament per què s' ha perdut la categoria i explicar amb transparència total quina ha estat la gestió amb els doblers de l' entitat i els rebuts via Ajuntament, que aquests són públics.

La directiva del Club Deportivo Lluçmajor, denominació imposada com s' ha apuntat abans, té la iniciativa pel que fa a la seva gestió de potenciar l' esport base, amb la imperativa premissa que els nostres nins i joves puguin iniciar el seu camí esportiu sense cap cost perquè entén que aquestes aficions que tenen els nostres nins i joves s' han de fomentar i mai no han de ser una despesa afegida per a l' economia dels seus pares.

CENTRE D'ESPECIALITATS MÈDIQUES

Medicina General
 Pediatria
 Cardiologia i Aparell Respiratori
 Neurologia
 Aparell Digestiu
 Anàlisis Clíniques
 Cirurgia General
 Nutrició i Dietètica
 Dermatologia
 A.T.S. (Infermeria)
 Psiquiatria
 Psicologia
 Ginecologia i Obstetrícia
 Angiologia i Cirurgia vascular

HORARI:
 de les 9'00 h.
 a les 21'00 h.

**IMEQBA
 CAN PLANAS**

Clínica Dental
 Odontologia
 Medicina Estètica
 Ortodòncia
 Maxilo Facial
 Traumatologia i Cirurgia Ortopèdica
 Ortopèdia
 Rehabilitació i Fisioteràpia
 Oftalmologia
 R.X. Radiologia ...
 Ecografies
 Otorrinolaringologia
 Podologia
 Centre Auditiu
 Endocrinologia

ASSEGURANCES: AXA - ADESLAS - AGRUPACIÓ MUTUA - ASISA - IMECO CAJA SALUD
 MEDIATC - GROUPAMA - NOVOMEDIC - ONCE - D.K.V. PREVIASA - SANITAS - VITALICI
 L'ALIANÇA - WINTERTHUR - LA BOREAL - L'ESTRELLA - ALLIANZ-RAS - MUTUA GENERAL DE CATALUNYA
MUTUA D'ACCIDENTS: FIMAC - FREMAP - ASEPEYO - MAZ - MUTUA UNIVERSAL

Plaça d'Espanya, 56 - Tel.: 971 12 00 64 - Fax: 971 120 426 - C/. Ciutat, 12 - Tel.: 971 12 00 21

Cartes

Per què no Lluçmajor?

I per què seguidors del C.D. Lluçmajor?

En primer lloc, volem agrair tots i cada un dels e-mails rebuts, tant els que estan a favor, com els qui estan en contra, a tots moltes gràcies.

En el e-mail que nosaltres vàrem rebre (pqnollucmajor@yahoo.es) que va sortir a la revista de Lluçmajor del mes de juliol, tenia unes afirmacions que no van sortir a la revista. En el e-mail sens qualifica de "nacionalistes ressentits" i es diu: "que els que en molesta és que es digui "CD Espanya" perquè si es digues "CD Catalunya" ens agradaria", aquestes afirmacions són del tot equivocades.

Molt malament han d'anar les coses perquè elegir el nom dels equips esportius d'un poble sigui política, si nosaltres sens taxa de nacionalistes per defensar el nom del nostre poble, el qui defensa el nom d'Espanya de que l'hem de taxar? de constitucional? d'esquerres?, de dretes? o de franquista?, nosaltres defensem el nom de Lluçmajor no per política, ho fem per l'orgull que és ésser lluçmajorer, i per respecte cap el poble, ara si vosaltres penseu que això ho fem per política, tal volta sigui, (suposadament) perquè el "C.D. Espanya" es va fundar i va "absorbir" el Lluçmajor purament per qüestions polítiques, no hem d'oblidar com estaven de remogudes les coses per Espanya al 1939.

El nom "C.D. Catalunya" ens agradaria tant poc o menys que el nom de "C.D. Espanya" perquè el que defensem és el nom de Lluçmajor i no qualsevol altre, ni tan sols el "C.D. Mallorca" o el "C.D. Balears" ens agradaria per les mateixes raons que no ens agrada el nom de "C.D. Espanya".

A la contestació ens taxeu una mica d'ignorants per desconèixer (suposadament) que és va fundar el C.F. Lluçmajor, i que és C.F. en lloc de C.D. i això és una errada, no per part nostra, sinó per part vostra, i firmem la carta com "seguidors del C.D. Lluçmajor" amb tota la intenció.

Nosaltres no volem que es facin nous equips de futbol amb el nom del Lluçmajor, perquè aquests nous equips estaran sempre condemnats a ser la "cantera" de l'Espanya i viure sempre a la seva ombra, i així com un dia va desaparèixer el C.D. Lluçmajor per deixar lliure el camí al C.D. Espanya, que o qui pot garantir que això no tornarà a passar?, i si els directius d'avui en dia pensen com aquells del 1939, que com vosaltres dieu "amb bon criteri, i per fer una pinya i tenir més força decidiren fusionar els equips i començar el campionat amb el nom de C.D. Espanya", també fusionaren els equips o més ben dit faran desaparèixer el Lluçmajor.

El que volem és que tots els equips que avui es diuen C.D. Espanya es diguin C.D. Lluçmajor, per això som seguidors del C.D. Lluçmajor.

Amb el que no estam d'acord, i és el que més ens va motivar a escriure la primera carta és que els "únics que poden decidir el nom són els socis del C.D. Espanya" perquè el poble de Lluçmajor no només esta fet per jugadors, entrenadors, directius, socis, socis d'honor i seguidors del C.D. Espanya, Lluçmajor està format per molta més gent.

Encara que a un carrer hi visqui una família des de molts anys enrera no vol dir que per aquell carrer només hi puguin passar ells, o que les decisions sobre aquest carrer siguin preses únicament per ells, amb això volem dir que vulguem o no, vulgueu o no el C.D. Espanya és una mica de tots, perquè forma part del poble i el poble també és de tots.

La imatge que dona l'Espanya de Lluçmajor a fora poble és molt important, si l'Espanya arribes a la divisió (cosa que no creiem que passi, per diversos motius) Lluçmajor i sobretot el C.D. Espanya es coneixrien a nivell nacional i també seria a nivell nacional l'intriga per sebre perquè a un equip local se li va posar el nom de l'Espanya i no el nom del poble, com és el cas de l'"Espanyol", que la gent ara ja sap el perquè d'aquest nom.

Gràcies a tots els e-mails de suport que hem rebut, (que han superat amb diferència als e-mails en contra) hem comprovat que aquesta preocupació nostra és compartida per molta gent, fins i tot gent que diu formar part o que va formar part del C.D. Espanya.

Agraïm una vegada més la carta de contestació, i ara per ara hem dit tot el que havíem de dir, i si un dia es presenta l'oportunitat de fer el canvi ja ens veurem, fins llavors penseu que tot i que el canvi acabaria amb 63 anys de l'Espanya, seria positiu per al poble, i per als lluçmajorers.

Seguidors del C.D. Lluçmajor

GIMNÀS A PUNT

C/. GRUP ESCOLAR, 68 - LLUÇMAJOR - TEL.: 971 12 10 81

Activitats per a tota la família

Fitness (estar en forma)

Aeròbic

Step

Body - pump i Body - combat
(et convidam a provar-ho)

Taekwon-do (Infantil i adult)

Hapkido

Defensa personal

Sauna i raigs uva (preus especials)

Les més modernes màquines i el millor equip humà al teu servei

T'assessoram i t'ajudam a elegir les activitats més adequades a les teves necessitats

Cartes

Agraïment

L'empresa "Viatges Majorica SA" va organitzar una excursió a Menorca per al passat 27 de juliol. Aquesta excursió es va suspendre a última hora a causa d'un problema d'organització. La resposta de l'empresa a les persones afectades per aquesta cancel·lació ha consistit en la devolució de l'import de l'excursió, en la realització d'aquesta de manera gratuïta uns dies després i en la invitació a un sopar. Desitjam que aquestes línies serveixin per fer públic el reconeixement dels afectats a l'empresa esmentada, i especialment, al Sr. Bernat Cardell, per l'elegància i generositat que ha mostrat a l'hora de compensar-nos. Comportaments com aquest són un exemple de com haurien de ser les relacions entre les empreses i els seus clients.

Joana Dora Parera i 40 signatures més

24

PEUGEOT

AGENTE OFICIAL

RAMON NICOLAU, S.L.

És més que un número

C/. MARINA, 104 - TEL. 66 05 21

EXPOSICIÓ I VENDA: C/. MARINA S/N. - LLUCMAJOR

PERRUQUERIA PUIGSERVER

C/. Orient, 8 - Tels. 66 20 08 - 64 05 14 (Llucmajor)

DOLÇ I SALAT

**FRUITS SECS • CONGELATS
POLLASTRES A L'AST**

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

N.I.F. B 07814650

FONTANERIA LLUCMAJOR S.L.

Instal·ladora Autoritzada núm. 375

**Instal·lacions sanitàries - Calefacció
Piscines - Aire condicionat**

*Amb calefacció i aigua
calenta sanitària*

*Si teniu qualche problema
cridau-nos.*

Estam al vostre servei

C/. Ciutat, 14 - Tels.: 66 00 53 - 659/17 05 70
Llucmajor

Xerrades de cafè

Una torre mal acabada

Estan ben arreglats aquests que tenen cases o solars a la urbanització de sa Torre.

-- Per què?

Perquè resulta que l' empresa urbanitzadora va entregar al nostre Ajuntament aquesta urbanització sense haver complit els compromisos pertinents.

-- I quines són aquestes obligacions?

Home...! Que no hi ha tots els serveis com conduccions d' aigua, clavegueram, electricitat, i altres.

-- I l' Ajuntament, per què la va admetre?

Diuen que perquè no li va quedar altre remei, perquè els propietaris de cases o solars demanen aquests serveis, que són ben necessaris.

-- No ho entenc, perquè això no té cap ni peus, l' Ajuntament no ha de rebre cap urbanització que no estigui acabada.

Ara els propietaris dels solars reclamen aquests serveis.

-- Ja hi tornam a ser...! No és això responsabilitat de l' urbanitzador, entregar-la així com pertoca? I ara, què faran?

Diuen que l' Ajuntament li ha posat una multa equivalent a les obres que ha deixat de fer.

-- Idò així no hi ha problema, que faci el que falta, l' Ajuntament...

Penses que no hi ha problema? I ben gros! Perquè asseguen que la urbanitzadora no ha pagat aquesta multa compensatòria, i ara l' Ajuntament vol fer les obres que falten fent pagar als propietaris d' aquests solars i edificis una contribució especial.

-- I aquests estan conformes?

Pots pensar! Protesten de valent, no ho volen pagar...

-- I tenen tota la raó...

No tota.

--Com és això?

Perquè no haurien de comprar cap solar que no tengués acabades totes les estructures.

-- Sí, però jo crec que molts, per no dir quasi tots, ho fan per les facilitats que donen els urbanitzadors per poder pagar el solar a terminis.

Sí, però ja ho veus, llavors surten aquests problemes i ja veurem com acabaran aquestes contribucions especials de la urbanització de sa Torre.

-- Per això mateix, no tenc gens d' enveja als polítics, perquè sempre surt un bony darrera un altre, perquè també diuen que els veïns de son Verí Nou no volen que facin aquest col·legi privat que segons sembla, ja està ben decidit.

I, per què no ho volen?

-- Perquè diuen que serà massa gran

Per massa pa no hi ha mal any...

Un que escoltava.-

ASSEGURANCES

Agència Lluçmajor

Ramon Nicolau S.L.

(Peugeot)

ZURICH

C/. Marina, 104 • Tel.: 971 66 05 21 (Lluçmajor)

CENTRE OPTIC EXPOLENT

C/. Sant Cristòfol, 30
Tel. 44 13 74
S'ARENAL

Sa Llibreria

Llibres, contes,
jocs educatius,
material d'oficina

C/. Sa Font, 15 • Tel.: 66 26 66 (Lluçmajor)

Servei de begudes
i menjars de qualitat
a bon preu

Avda. Carles V
Tel. 66 11 17

Entrevista

Entrevista a D. Mateu Contestí

Un mestre amb quasi cent anys d'història

Ignasi Barceló

Mateu Contestí Torrens, conegut popularment per D. Mateu Morlà, és un personatge singular al nostre poble, primerament per la seva dedicació a la docència i després per la seva longevitat. Actualment viu a s' Arenal i als noranta-set anys i mig gaudeix de bona salut i d' una envejable claredat mental.

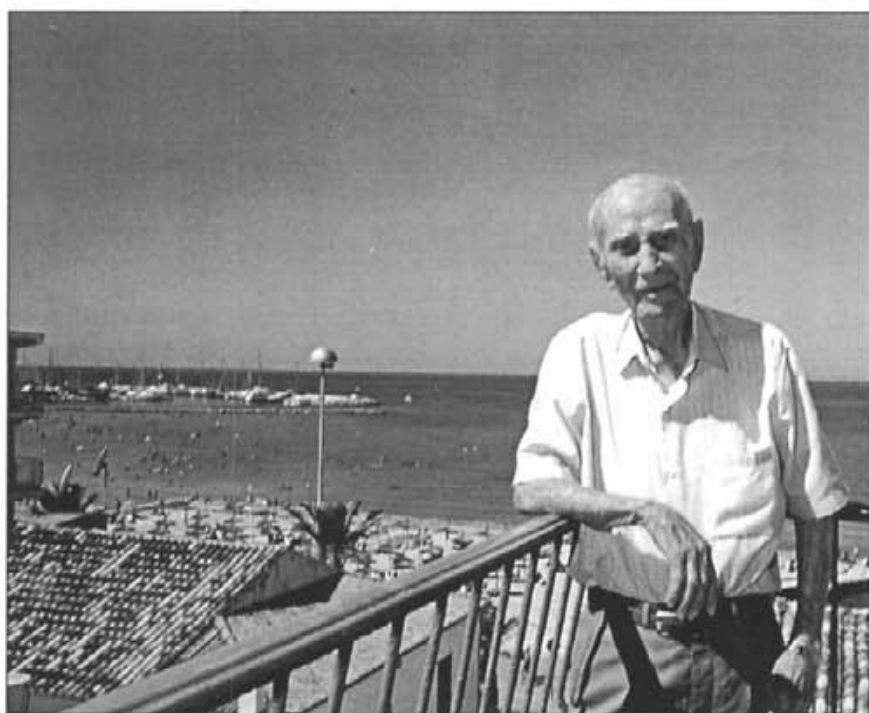
- D. Mateu, què ens podeu contar de la vostra infantesa i joventut?

26 n Vaig néixer el 19 de novembre de l' any 1905 i vaig anar a escola a "Cas capellans". Li deien així perquè els que feien de mestre eren tres capellans: el Sr. Tomàs del Rafelet, famós per les seves fotos, el Sr. Joan de son Seguí i el Sr. Salvà. Tenien l' escola allà on després hi va haver l' escola Parroquial i l' Acció Catòlica, a l' edifici que feia cantonada entre el carrer d'es Born i el Lloc Sagrat. En aquell temps només hi havia un cotxe, el de son Reus.

Després d' estudiar dos anys de batxiller vaig anar a Ciutat a estudiar de mestre, a l' Escola Normal, a les avingudes on ara hi ha un institut (Joan Alcover). L' any 24, als denou anys, vaig ser mestre.

-Quin va ser el vostre primer destí?

--Va ser l' any 27 a Sóller, hi vaig estar un any i un poc més. Llavors feien els concursos de trasllat quan trobaven, no era com ara que es fan abans del començament del

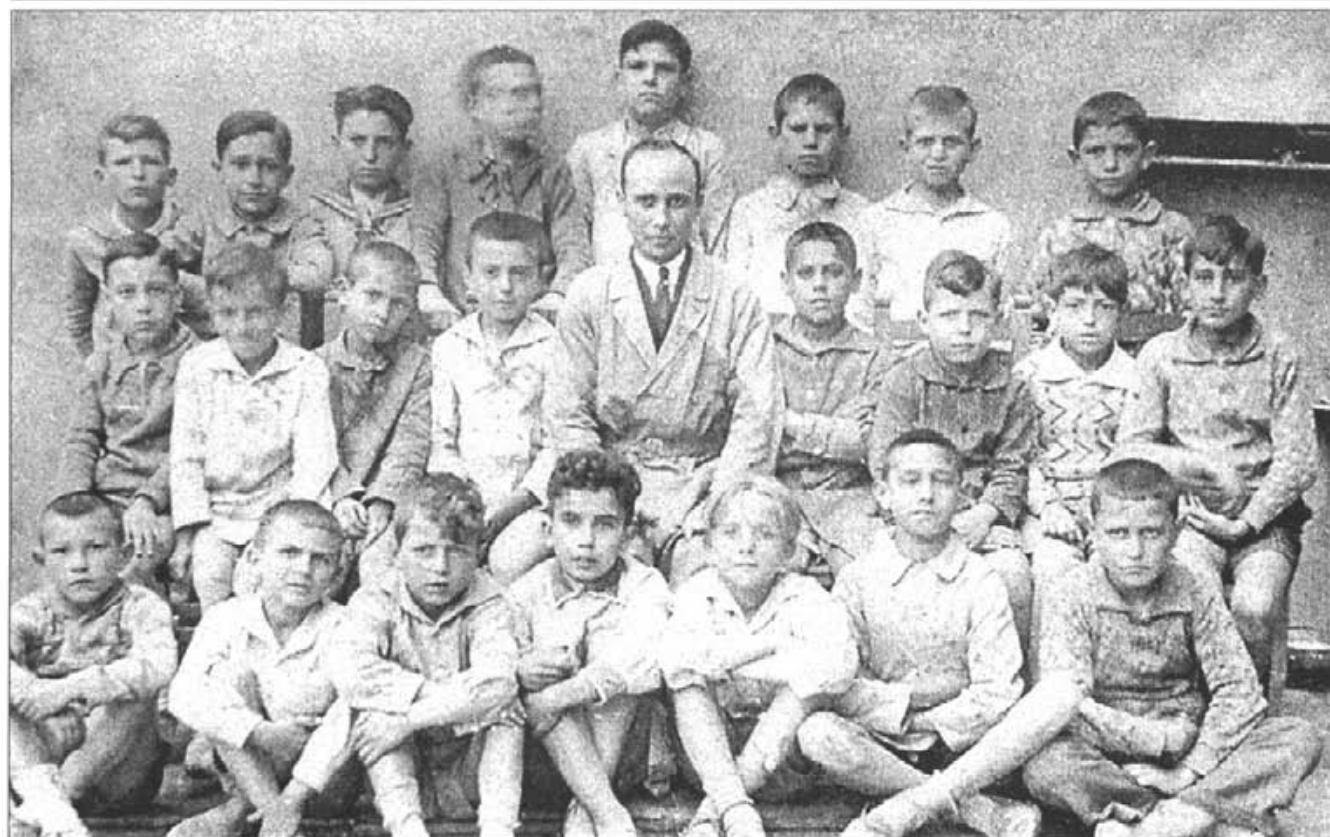

curs escolar. Cobrava 150 pessetes cada mes i en pagava 120 a la fonda. La vida allà era més cara que a Lluçmajor, la gent era més rica, hi havia molt de comerç de taronja i altres productes a través del Port a Barcelona i sobretot a Marsella amb els vaixells. Mentrestant a Lluçmajor un cafè valia 10 cèntims i allà en valia 15. Els emigrants que tornaven d' Amèrica eren tractats de " senyors " i els que venien de Marsella, "d'amos".

Després de Sóller vaig estar a Fornalutx. Per cert que hi ha una anècdota que crec que he de contar: En aquell temps, tant a Sóller com a Fornalutx, quasi tots els homes eren a " fer fortuna " a França; per això quasi no hi havia joves. En Toni, de la possessió de Montcaire i jo érem molt amics i em va proposar que per les festes del poble, dia 8 de setem-

bre (la Mare de Déu de Setembre) quan tot el poble de Sóller venia a peu a Fornalutx de festa, havíem de ballar d' aferrats. Xerràrem amb el batle que de tot d' una no hi va estar gaire d' acord, però al final el convencérem amb la condició que almanco havíem de ser 5 parelles del poble, totes del poble. La condició que ens havia posat pareixia insalvable, però al final ho aconseguírem, si bé vàrem haver d' incloure entre els balladors la meua germana, que havia vingut a passar uns dies a ca meua i a mi mateix.

El dia de la festa ens presentàrem al batle dient-li que havíem fet les cinc parelles i que ens autoritzàs a ballar. Vaig anar a xerrar amb el director de la banda de Fornalutx, que aleshores era el llucmajorer Joan Xamena que venia un dia a la setmana per assajar amb els músics,

D. Mateu Contestí (a Morla) amb els seus alumnes

i li vaig demanar que tocàs un pas-doble, cosa que va fer. Les cinc parelles sortírem a ballar i hi hagué comentaris de tota classe. El Rector va fugir de la festa però al segon ball ja s'hi afegiren els sallerics i des de llavors sempre, també a Fornalutx, es va ballar d'aferrat.

Després vaig estar a son Negre (Felanitx) i del 31 al 34 a Lluçmajor, la foto és d'aquella època i des-

prés de dos anys d'estar inactiu em destinaren a Campos (del 36 al 38). En aquest temps em vaig casar amb na Magdalena. El 39 vaig tornar a Lluçmajor on vaig estar fins el 43, any en què em donaren plaça definitiva a Nàjera (València). En aquell temps ja era una zona d'estiuejants, com s'Arenal d'altre temps. A l'hivern hi havia devers mil habitants i a l'estiu devers deu mil. L'any 47, cansat de viure a fo-

ra, vaig demanar l'excedència i vaig passar a fer feina de comptable i d'apoderat a la serradora i farina de ca'n Puigserver.

-Però més endavant vàreu reingressar

n Sí, l'any 52 vaig reingressar a l'escola Parroquial de Lluçmajor i estàvem al segon pis del col·legi de Sant Miquel, al carrer del mateix nom, al costat de la placeta de s'Arraval, on els nins hi feien l'esplai.

Del 59 fins al 75 vaig estar a Ses Escoles (Escola Graduada de Lluçmajor) i en aquesta data em vaig jubilar, quan tenia 70 anys i en feia 48 que havia començat a ensenyar i a educar els nins del poble.

-Qui eren els vostres companys?

--A Lluçmajor, a "Ses Escoles" vaig fer classe amb D. Antoni Cirerol, D. Gabriel Ramon, D. Pedro Urbina, D. Miquel Monserrat i D. Antoni Salvà, que era el director.

VIDEOMATIC IL·LUSIONS

Passeig Jaume III, 2 A (delante estatua Jaume III)
Tel.: 971 12 03 18 - 24 h.: 649 03 19 27

Horario:

Lunes, miércoles, jueves y domingo de 17 a 21 h.
Viernes y sábado de 10.30 a 13.30 h. y de 17 a 21 h.
Martes cerrado

VIDEOCLUB 24 HORAS

VHS - DVD - Videojuegos
Alquiler interior
Los mejores estrenos a los mejores precios

VIDEO JUEGOS

Accesorios • Alquiler consolas • Venta juegos y consolas

SERVICIOS

Telefonía fija • Internet TV • Banca electrónica • Seguros coches

ELECTRODOMÉSTICOS

Especialistas en "Cine en casa"
HI-FI - TV - DVD - VHS
Accesorios

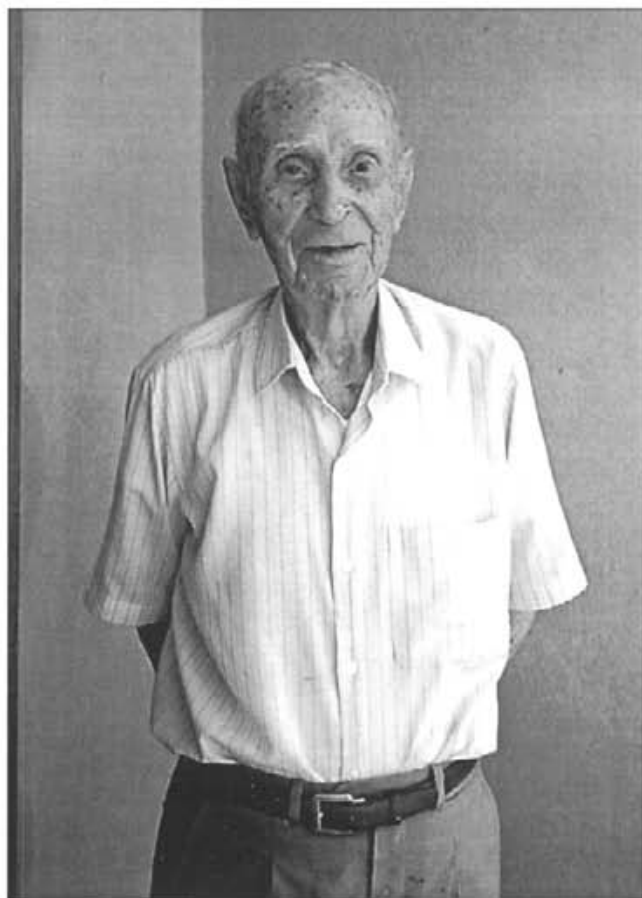
A la part de les dones (en temps d' en Franco, nins i nines no anaven a l' escola plegats) de mestres hi havia Da. Antònia Tortella, Da. Magdalena Canyelles (la meva dona), Da. Maria Mas (esposa de D. Antoni Salvà), Da. Margalida Munar (Pola), Da. Margalida Puig i la directora era Da. Margalida Camps.

- Què féreu després de la jubilació?

n Quan em vaig jubilar me'n vaig anar amb na Magdalena a s' Arenal, on he continuat vivint.

- Quin ha estat el vostre mode de viure?

-- Quan podia, com que era molt caçador, el temps que estava permès, caçava. Ara, que ja no hi vaig, duc una vida més o manco ordenada. M'aixec a les 9 i devers les 11 me'n vaig al bar ABC, a la vorera de la mar, on em tracten tan bé com si fos a ca meva. Em regalen el cafè des de fa molts d' anys. Na Francisca no vol cobrar de cap manera. Llegesc el diari i si hi ha qualcú conegut, disfrut de xerrar amb ell. A la una me'n vaig a dinar i s' horabaixa faig horeta fins a les 5. Després sol anar al bar San Diego o al Sancho Panza. Quan comença a fer fosca me'n vaig a ca nostra, sop i després d' escoltar les notícies me'n vaig a jeure i fins demà si Déu ho vol.

Muévete con Renault

Tres pilares muy importantes para que tu vida no se pare:

- Vehículo de Sustitución.
- Menú Amarillo sin cita previa.
- Servicio de Asistencia 24 horas.

Y muchos más servicios a tu disposición:

- Exposición: Vehículos Nuevos y Vehículos Ocasión.
- Servicio Post-Venta: con mecánica, electricidad y carrocería.
- Vehículos de demostración.
- Boutique Renault.

SERVICIOS RENAULT. Nos movemos para que no pares.

RENAULT

Agencia RENAULT
BARTOMEU JAUME NADAL, s.a.

Ronda Migjorn, 123 - Tel.: 971 66 01 40 / 971 66 01 41 - LLUCMAJOR

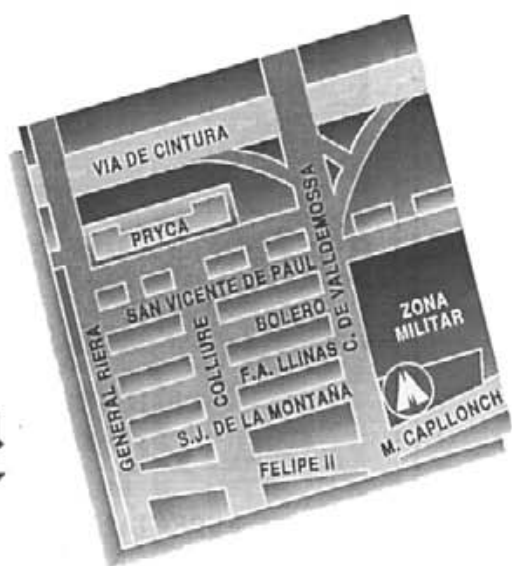

BANYS, TRESPOLS I REVESTIMENTS,
CALEFACCIÓ, AIRE CONDICIONAT...

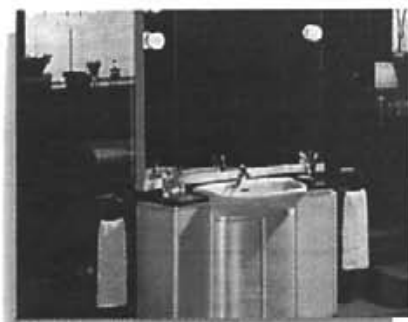
TOT

de Massanella

Roca

 MASSANELLA S.A.

Ctra. de Valldemossa, 44. - Tel 75 03 45 - Palma

Celso Calviño, coautor d'un estudi sobre aus i aucells

Gent de la vila

Coloma Julià

Què vol ésser aquest quadern d'estudi i observació d'aus i aucells?

Aquest quadern és el resum d'una experiència desenvolupada durant una sèrie de cursos escolars i que està immersa i es complementa amb altres que una sèrie de mestres hem duit a terme a l'Àrea de Coneixement del Medi Natural, Social i Cultural.

La vàrem començar en Pau Bibilonj Jaume que estava a una escola de s'Arenal, a s'Algar, i jo en el C.P. Rafal Vell de Palma, crec que era devers l'any 1983 i llavors la vàrem continuar en el C.P. Rafal Vell, també són coautors del llibre na Jerònia Sampol Fornés i en Xavier Morell Aldaz, que han col·laborat durant una sèrie de cursos escolars en l'experiència.

Com heu estructurat aquest treball?

La línia metodològica segueix una mica una altra que vàrem elaborar en Pau i jo a un llibre anterior: "La Serra de Tramuntana a l'abast dels escolars". En ell, hi ha una part teòrica d'informació conceptual sobre aus i aucells (morfologia, reproducció, classificació...), les característiques dels principals ecosistemes on viuen, la descripció d'alguns d'ells... Dins aquest apartat, hi ha també mapes conceptuals que ajuden a estructurar i clarificar la informació fent-la més comprensiva per l'alumnat; entrevistes com la del fotògraf naturalista Yves Ch. Hennechart, la del escriptor i ornitòleg Miquel Rayó i la del nostre paisà i garriguer Miquel Cantalops que tant sap d'aus i aucells. Al principi surt un esbós biogràfic de Fèlix Rodríguez de la Fuente que durant la dècada dels anys setanta va despertar en molts de nosaltres la necessitat de conèixer, conservar i preservar les espècies animals i els ecosistemes on viuen. Hi ha poesies, no podien faltar les de Maria Antònia Salvà, llegendes, rondalles, texts. La part actitudinal que és l'objectiu primordial de l'experiència està en forma: de saps que... i recordances sobre normes i comportaments.

Uns altres apartats són: un lèxic; una bibliografia; la part de programació sobre què és l'experiència amb uns objectius, uns continguts i el procés metodològic a seguir. Acaba amb una sèrie d'exercicis i activitats amb una base procedimental important.

Quin és l'objectiu d'aquesta experiència?

En primer lloc dir que en didàctica tota experiència no es pot dur a terme de forma indi-

vidualitzada si és que volem aconseguir uns resultats d'aprenentatge òptims, sinó que ha d'estar emmarcada dins un context molt ampli que abarqui i es complementi amb altres experiències relacionades amb ella i, indubtablement sobretot amb l'Àrea de Coneixement del Medi Natural i Social. L'activitat ha de ser el més globalitzada possible. Tampoc no podem dur-la a terme de forma puntual, un dia o una setmana sinó que ha d'abarcabar el major temps possible de curs. Per aquest motiu l'observació d'aucells es fa sempre que es pot. Per exemple a l'escola, en temps de pati, quan vénen les gavines, els teuladers o els xàtxeros; a l'hort escolar observarem verdelers, mèrleres, ferrerics, ropits...el vol d'algun xoric; durant les sortides i excursions es quan es pot aprofitar per observar altres aucells que no és possible observar a l'escola; amb les visites com a Son Reus on podem veure d'aprop els voltors negres... Desenvolupar la capacitat d'observació és un dels objectius, uns altres són: potenciar l'estima i necessitat de conservació dels ecosistemes i habitats on viuen, normes per quan es troben aucells ferits, actitud per observar-los sense molestar, aprendre a emprar els prismàtics com a eina d'observació, en resum conèixer-los per arribar a estimar-los i a valorar la vida dels animals en general i conscienciar-nos de la necessitat de la seva protecció.

Què destacaries d'aquest "Quadern d'estudi i observació d'aus i aucells"?

Com diu el títol aquest quadern de treball és coneixença dels aucells i el més important observació d'ells. L'experiència és una alternativa a la metodologia tradicional, crec que aquesta que expòs, a més d'activa i participativa per a l'alumnat és més motivadora i entronca amb els postulats actuals psicopedagògics de l'aprenentatge significatiu. Tradicionalment el que es feia era estudiar la morfologia d'una au; en tots els llibres sol sortir la gallina o el co-

lom, igualment es fa l'estudi d'un animal mamífer, quasi sempre són domèstics. Era una coneixença dels aspectes morfològics de l'animal, primaven els continguts conceptuals, i l'animal s'estudiava fora de contexte com un ésser individualitzat. El que ens vàrem proposar va ser que a l'escola estudiàssim els aucells no solament domèstics sinó també els salvatges en el seu medi natural, no solament a través d'un llibre, relacionant la forma de vida d'aquest amb l'entorn on viu. A més, actualment, no solament basta conèixer – continguts conceptuals – sinó que el més important és que l'alumnat faci – continguts procedimentals – i estimi, conservi, actui de forma positiva i de respecte cap a l'entorn – continguts actitudinals. En resum avui no basta solament conèixer.

Dir que el quadern vol servir com a punt de partida, com a pauta per al professorat que vulgui introduir l'estudi dels aucells en la seva programació però no vol dir que s'hagi de fer de forma similar a la nostra, tal vegada a partir d'aquesta primera experiència sorgeixin altres experiències millors.

Destacaria la importància que té la fitxa d'observació, oberta durant tot el curs escolar i que es fa a fora de l'aula. Durant l'experiència s'omple una fitxa de cada auell observat i estudiat: nom vulgar i científic, característiques del cap, del bec, del coll, del cos, de les extremitats, el color de les plomes, el comportament i hàbits (territorial, sociable, gregari, migrant, hivernant, estival, sedentari...), l'alimentació, característiques del seu hàbitat, vol, cant i reclam, tipus i característiques de la seva reproducció...

A qui va dirigit aquest estudi d'aus i aucells?

Com he esmentat en el paràgraf anterior sobretot al professorat, perquè amb les modificacions pertinents ho adapti al seu alumnat. També a l'alumnat de Tercer Cicle de l'Educació Primària i als cursos de l'ESO. A Primària es pot adaptar al Segon Cicle. Però en el Primer Cicle també es pot iniciar l'alumnat en l'observació dels aucells (color, que mengen, si caminen o peguen botets, el tipus de bec...i moltes coses més) encara que sigui senzilla. Vull dir que qualsevol persona que estigui interessada per tenir uns coneixements bàsics sobre determinats aucells aquest llibre pot ajudar-lo. I per acabar dir que voldríem que l'observació dels aucells i de tots els animals en general com a entreteniment s'ampliés al màxim de gent possible. Conèixer és estimar, conservar i protegir.

Quaderns de Fum Major

Converses d'un estiu alterat

Miquel Cardell

Na Magdalena Oliver té setze anys i ha rebut al mòbil missatges de col·legues des de mitja Mallorca: *Els Pets i David Civera el mateix vespre? Vaja una mescla. Estan ben tronats al teu poble.* Ara explica la seva indignació a la rotllada dels amics de la família que, com cada any, s'han aplegat el vespre de Santa Cándida, després del concert de la Banda, per veure els focs i fer una mica de xerrada mentre fan rodar un gelat a la bomba i es beuen una copa de cava, el que ha esdevingut un amable costum de retrobada i tertúlia al cor de la diàspora de l'estiu:

- I llavors posen Els Pets de teloners d'aquell colflori, després de la porcada que varen fer l'any passat els Antònia. Per una vegada que fa una cosa en català per nosaltres, i no poden ni dedicar-hi tot un vespre, perquè n'hi ha hagut quasi una setmana de coses, però tant de bilingüisme que predica aquell i mira'l, quin bilingüisme. Pensa, - Magdalena envermelleix de ràbia, parla d'esma- nosaltres allà a primera fila, i si provàvem de ballar estava ple de madones grasses de s'Arenal amb el cotxet, niña, que hase, idò poma, no et posis aquí enmig amb la criatura, total, quan va sortir en Civera, va cantar tres cançons, llavors la de l'any passat i la *perigrosa*, i tothom vengà que *la detengan es una mentirosa*, bones ballades, i quan va acabar ja en tenien prou i se'n començaren a anar deixant l'artista en planto canta que canta, i pareixia un riu de gent que escampava...

Però no va callar, en Lluís Gavallda, en va dir un parell de ben bones, com quan va dedicar una cançó als pobles oprimits per governs de dretes!

* * *

Son pare de na Magdalena, en Xesc Oliver, que ja no en farà quaranta-cinc, expressa la seva satisfacció pel concert de Miguel Rios, després d'evocar

aquella actuació seva de devers l'any vuitanta... on va ser, a Selva?:- Vaig passar un guster, encara està ben en forma, home, ballar ja no pot pegar tants de bots, però va fer tot un concert, i ben llarg, i jo que el sen demà tenia feina.. I aquesta que va passar, i això que sé cert que t'hauria agradat, i també va saber dir el que volia, ell va recordar al públic que el concert no era de franc, pels externs sí, va dir, però els de Lluçmajor ja l'heu pagat amb els vostres impostos. Pareix que el vell roquer estàs al corrent de com van les contractacions d'espectacles per la Casa de la Vila, amb registres policials i judicis de presumptes xarxes de finançament... I no deixa de ser digne d'apreciar que, justament, el període que ara investiguen jutges i policies coincideixi amb la febre municipal d'espectacles...

-Ben pensat, sobretot si s'acaba confirmant el que sembla evident, podria esdevenir una mena d'himne dedicat a cert personatge implicat en certes gestions municipals, això que la detengan que es una mentirosa.

-Posa-ho en plural...

* * *

Acabant de plegar una cigarreta, en Rafel Mates mou els seus noranta quilos de còrpora del balancí e intenta aportar una mica d'amplaria de mires a la conversa, donat a la filosofia com és:

-Es ben segur que la raó et vessa; però tampoc no hem de criticar que organitzin coses, després de tants d'anys de queixar-nos de la puta mortor d'un ajuntament que no està gens per animar la vida cultural...

-Vida cultural? uns bons dallons, vida cultural -el seu germà Sebastià no ha tengut mai pèls a la llengua- molt d'horteres clònics prefabricats, molta bomba i molta Operación Triunfo.

-I llavors, si només els haguessim de criticar per horteres, per incultes o

per donar pa i circ a veure si pesquen vots de gent bona d'enganyar -na Margalida Martinez, dona d'en Xesc, ha fet feina tot l'estiu i encara que li manquen mesos per les vacances- és que els pega per tirar la casa per la finestra justament per Santa Cándida, que em va bé que facin festa; però pareix que no pensen que és l'època de l'any que hi ha més gent que se'n va de la vila a estiu, i dels altres molts tenim feina, i ja em diràs quin gust de vetlar, si el sen demà el despertador ha de sonar a les sis.

* * *

En Mateu Garcies enguany té poc que fer de rodar el gelat, just controlar que els al·lots, que es rifen els torns, no facin cap animalada, i també hi vol ficar cullerada:

-I llavors, tanta cosa tanta cosa, i el dissabte, que és el dia de revetla de tota la vida, han de racanejar i amb dues orquestretes de passa tu troben que ja basta.

-Encara varen dur sort que la pluja ho dissimulàs, perquè vaja una pardalada, si encara no era mitjanit i ja hi havia furgonetes de firers empenyent la gent que voltava.

-Com que no hi ha municipals a la vila...

La conversa va d'aquí a allà, passen revista a les notícies, les anècdotes i les xafardaries de les festes i de l'estiu, les coses grans i inflades dels telediaris i les coses aparentment petites de l'anar vivint, intercanviaren notícies de llibres i de músiques, però la serena que cau al tros de foravila on esperen els coets, il·luminats per una d'aquelles posts amb bombetes que es penegen als frontis de les cases quan ha de passar processó, però ara penjada a una escala de collir figues, els acaba posant a la boca el tema que deu haver estat inevitable aquest estiu: les rareses de la meteorologia, i les anècdotes del diluvi que va caure damunt el públic que, a la plaça,

havia anat a veure aquells prescindibles famosets de l'Operació Triunfo.

-A Alemanya i tot, que beuen més del que voldrien, i fixau-vos que, a les inundacions dels països rics hi mor sempre menys gent que les dels pobres.

-Si, rics, però ja ho veuràs si en vendran pocs a l'any que ve de turistes, si jo hi vaig ser fa una mesada i tot-hom amb qui vaig parlar ho tenia molt clar, amb tot el que han gastat durant deu anys llargs darrera la unificació, que els ha costat bones estretes d'imposts, i algunes d'aquestes inversions que no han sortit tan bé com feien comptes, el país ha entrat en recessió. I ja ho veuràs ara. I les campanyes que hi ha per promocionar Croàcia, o països com Bulgària o Romania, que no cal que hi vagin amb avió, que es veu que amb allò de l'onze de Setembre hi ha més por de volar...

-Com que no ho sabien, els grans empresaris del turisme, que fa un grapat d'anys que, d'ençà de la guerra dels Balcans, tenim un turisme manllevat, que ara que per allà la cosa es tranquil·litza i deuen tenir uns preus ben tirats per sortir de fam i destrucció, el més segur és que se n'hi torni.

-Pensa, ja saps que diuen els empresaris i el PP des de tots els seus recursos de poder, a Mallorca el turisme va malament per mor dels rotjos i l'eco-taxa.

-Però meam, si fa trenta anys llargs que cada any superam les xifres de l'any passat, que es pensen que això sempre ha de ser així, i que poden montar el show només perquè tornam a les de fa tres anys, que llavors eren un èxit que t'hi cagues... com quedam! Si amb tant de rebumbori només fan por als clients!

-I que esperaves, d'un partit pseudodemocràtic que està convençut que és el legítim propietari de les nostres institucions, i d'uns empresaris acostumats a un poder que sempre va a la seva, com si fos criat seu i no tengués l'obligació de vetlar pel conjunt de la societat, i de preveure un futur habitable... que és que no ho veuen que ja no n'hi cabem més a Mallorca, que això és una ofegor inhabitable...?

-A més, que a la llarga resulta que som la comunitat de tot l'Estat on el descens ha estat més petit i les xifres del turisme són millors.

-Bé, però pot ser aquesta és la gran batalla de cara a les pròximes eleccions, que no falta ni un any, i ja anam de pre-campanya virulenta.

-Vols dir tu que s'atura mai, la campanya?

* * *

Com sol passar quan els qui parlen són una bona rotlada, els temes es mesclen, i la conversa va i ve, o es divideix en subcomissions, segons els interessos de cada un o els redols de les cadires i l'anar i venir. Així, mentre un coronel torna al seu inevitable tema polític, un altre s'ha quedat amb una altra qüestió igualment política, a partir del comentari sobre aquest estiu tan poc estival, tan tempestuós i banyat, que enguany no és que s'hagin banyat els paperins, és que quasi no n'han quedat ni els fils. I aquests temes sempre duen a parlar del canvi climàtic. Són en Sebastià Mates i n'Elvira Obrador, els qui entonen el duo solista, acompanyat aquí i allà per intervencions dels qui els envolten.

-Jo no sé si una tempesta concreta o les rareses d'aquest estiu s'hi poden atribuir amb rigor, però no hi ha dubte que en poc més d'un segle hem elevat en proporcions immenses la contaminació de gasos que escalfem l'atmosfera... I he llegit que els historiadors del clima que investiguen els rastres dels canvis anteriors als estrats geològics o als gels polars avisen que aquestes coses es preparen quasi en silenci, fins que superen un cert grau, que semblen desencadenar-se i llavors tot passa aviat, molt aviat, en poques dècades o pocs anys... i en haver arribat a aquest punt crític si que no hi ha d'haver manera d'aturar-ho.

-Mira si els preocupa, als nostres polítics, que n'Aznar tan sols no anirà a la cimera de Johannesburg...

-Com que ha de casar la filla

-Per paga no ho sabia fa mesos, quan seria la cimera. Com si els deures públics no haguessin de passar per damunt els interessos privats.

-O viceversa... perquè pareix que el president estarà molt ocupat acabat de preparar unes noces importants a la filla, per demostrar-nos a tos com ho és d'important estadista.

-Bé, tampoc no hi anirà el seu ami-

guet Bush, a la cimera.

-Com hi ha d'anar si els qui comanden als Estats Units, que al cap i a la fi són criats de les grans empreses, els importa un rava, el canvi climàtic. Com que essent el país que més contamina s'han negat a firmar el descafeïnat Protocol de Kyoto, que és el màxim acord internacional que s'ha pogut aconseguir amb més de cent estats per mirar de frenar o no augmentar la contaminació.

-Saps que et dic, que ja és trist; però és ben necessari que comencin a tenir tornados i putades, meam si els comença a costar doblers i anc que sia per la pela o per la por acabem entenent que amb el planeta no s'hi pot jugar. O amb tots els assessors i els científics i les NASAS que tenen no ho saben, que la primera manifestació del canvi del clima és l'augment dels desastres, d'això que anomenem fenòmens extrems?

-Com que té tant de seny, en Bush o els qui representa. Basta veure l'onada de mesures contràries a la democràcia que s'inventa d'ençà de l'esbocament de les Torres bessones. Si ara volia fer una xarxa de milions d'informadors per espiar tots els ciutadans, que tampoc no inventa res, perquè xarxes d'aquestes n'hi ha i n'hi ha hagut sempre a tots els règims totalitaris.

-Saps que et dic? Que pareix que en Bin Laden dels dallons segueix guanyant batalles... Perquè ni l'han agafat a ell ni a quasi cap dels seus homes de confiança, ni els han bloquejat el poder operatiu, ni han fet cap passa real per combatre les causes fonades del fonamentalisme als països islàmics. Al contrari, mira que fa l'assassí Sharon amb els palestins, assassinant, torturant, creant misèria i passant de cap mena de respecte als drets bàsics...

-Bé, com els segrestats de Guantànamo...

-Jo a vegades encara pens que, si això fos una pel·lícula, resultaria que no és que la Cia la cagàs, sinó que, com Pearl Harbour, ja els anava bé per estrènyer la dessidència per un ou, controlar més i anar a lloure com a Palestina...

-I en Juan Carlos, anant a Marbella a fer capades a aquell sinistre reietó petrolífer...

* * *

I aquí l'esclafit dels primers coets interromp una conversa que després dels focs, serà ja una altre o unes altres:

-Que ja heu vist Funerària Independent, d'en Mascaró i N'Hernández?

-Ben llucmajorera sí que ho és, tant en les localitzacions com per molts dels actors; mai em pensava veure en Macià fent d'artista de cine...

-També és una mica cutre, no m'ho negareu...

-Home, sí, no són professionals, els actors, i és ben coneixedor; però a força de cutre la vaig trobar ben divertida.

-Vint-i-quatre còpies n'han estrenat a cines comercials, i a Ciutat ja han tengut més de deu mil espectadors.

-Alerta que encara no els vegem a Hoollywood.

-Idò, un llucmajorer que es lligàs de Julia Roberts, que no seria un bon punt?

I així, un poc de gelat, un tros d'ensaimada, una copa de cava, la conversa segueix una bona estona, que si en Jaume Manresa, d'Antònia Font, ha escrit la música de Les aventures d'en Tres i Mig, un espectacle per a infants que han produït vuit ajuntaments de Ma-

lorca (el de la vila no, eh!) i la Conselleria de cultura que s'estrenarà a la Fira de Teatre de Carrer de Tàrrega, que si, els més joves s'han acostat a la rotllada, la banda llucmajorera Límit surt al monogràfic que la revista Enderrok dedica al roc més potent, que si un article de Climent Picornell al Balears retreu la lectura coenta d'un vers de MA Salvà: *benhaja la dolça flauta, benhaja la seva llet...*

Fins que, entre bromes i veres, i aquell fret tan poc normal, que tenc els peus gelats, la reunió es dissol, molts d'anys i fins l'any que ve, i aquest que no compti, i ja és dins el cotxe, conduint cap a Sa Ràpita que Elvira Obrador recorda que havia fet el propòsit de recomanar a l'amical assemblea la novel·la *El trànsit de les fades* de Julià de Jodar, que és la segona d'una trilogia que aquest escriptor català va obrir amb *L'àngel de la segona mort*, que va guanyar fa uns anys un grapat de premis de la crítica. És a aquesta recomanable novel·la, res a veure amb les historietes rosa que escriuen alguns best-selleristes que volen passar per creadors literaris, que ha trobat un altre habitant del Llucmajor imaginari i lli-

bresc: Sor Xesca de Natzareth, una monja adoratriu *alta prima i bonica, amb els ulls verds, la boca ben perfilada, el nas petit i fi, i un somriure complidament seductor... que era de Llucmajor, es cuidava les mans i es depilava les celles*, i al relat, una Setmana Santa dels cinquanta a una barriada perifèrica de Barcelona organitzava una vetllada teatral amb les antigues alumnes... que s'havia fet monja per mor d'una promesa de sa mare, quan son pare la va abandonar, amb tres filles, i anys després, *destinada a Mendoza, es veu que la van expulsar perquè mantenia relacions amb una novícia indígena, que es va endur a treballar amb ella fins a la seva mort a mitjan anys norata a un centre acollida d'inmigrants al Poble-Sec...* I, quan es mig gira per demanar al seu marit d'on deu haver tret l'escriptor la idea de fer aquest personatge precisament llucmajorer, el troba a ell confortablement adormit al seient del copilot, que són molts de dies de marxa i de vetllar, i molt de cava, i l'edat s'hi posa...

SERVEL OFICIAL:

TALLERS CAÑELLAS - ROTGER

C/. Hispanitat, 19 - Tel.: 971 66 06 47 - Llucmajor

**EN LA VIDA ES IMPORTANTE
TENER certezas.**

S'Estanyol. Estopeig 2002

Josep Buades Matamalas (DNI 78200169)

President de l'Associació de Veïns "Son Reynés", de S'Estanyol i soci de número del Club Nàutic de S'Estanyol.

Idò sí, ja som al 2002. Quan érem petits, els de la meua edat, la xifra 2000 representava el futur. Jo tenia molts còmics que escenificaven l'any 2002, sempre amb una estètica a lo "Blade Runner"; de fet aquest film o el "Mad Max" estan ambientats al 2000 i brusques, i ses brusques no són molt lluny, a jutjar per la rapidesa amb què han passat aquests darrers, per exemple, 20 anys. La veritat és que el clima d'aquest estiu m'hi ha fet pensar amb "Blade Runner". En boca de tothom estava que ens hi haurem d'avesar a estius com aquest, perquè això del canvi climàtic ja no pareix a ningú una entelèquia, els telediaris i documentals d'actualitat en parlen com un fenomen ben real i científic. Els satèl·lits mostren fotografies que permeten preveure com evolucionarà el clima, en el nostre cas mediterrani, de cap a hiverns més indistingibles i estius de calabrui. Són els símptomes del "progrés", aquest concepte que tant esgrimeixen els partidaris de l'ampliació del port de S'Estanyol i, donat el precedent d'aquest estiu, suposo que és hora que es comencin a preguntar què punyetes hauríem de fer dels amarments si tanmateix gairebé no es pot sortir amb la barca.

Ara fa vuit estius, el del 1994, un dia calorós, el president Ginard, quan encara dialogàvem, ens deia a alguns socis que pareixíem cecs, que no veïem que ja arribava el "progrés". Ens va dir "tot això ha de canviar", granant amb la mà i el braç un arc que abarcava tot S'Estanyol; deia que volia xalets "amb classe", amb jardí, que tot allò es convertiria "en un nou Cala D'Or". Aquell mateix estiu es va mobilitzar l'Associació de Veïns "Son Reynés" i recordo haver escrit un article on em declarava "conscienciat i penedit" de no haver reaccionat més prest, tot i que també em queixava de la boirosa difusió pública del projecte i els seus canvis des del 89. En aquell article parla-

va del meu amor al so de les xigales i de la meua por que el seu efímer i per això més màgic cant, pogués quedar eclipsat pels renous adjacents als xalets "amb classe", és a dir més pubs i discos, cotxes i motos. Següem encara dialogant algunes vegades quan em va dir que havia llegit l'article i que podia anar a escoltar les xigales a la Costa de Son Fideu.

El que ha passat des de llavors és ben conegut de tothom. En realitat l'Associació de Veïns es va mobilitzar gràcies al renou que ja feien els usuaris associats de Es Mollet, els quals, juntament amb la gent de la primera fila de cases, ja havien penjat pancartes contra l'ampliació i havien intentat mantenir diàleg amb l'Administració Pública autonòmica, en aquells moments governada pel PP, coadjuvant amb el Club Nàutic als recursos que es varen presentar per part de les dues associacions. De tots els actes i accions que s'han dut a terme durant aquests vuit anys n'hem escrit aquí els corresponents "estopeigs".

Sobre el resultat jurídic que s'ha donat aquest any, va aparèixer un article en aquesta revista que l'explicava amb pels i senyals i també us contàrem el sopar que férem de celebració, gratitud a totes les persones que han treballat a la causa i homenatge a Antoni Marroig, l'advocat que l'ha aconseguit.

També us hem anat contant els avatars dels socis que hem vist vulnerats durant gairebé sis anys els nostres drets, i durant quatre privats de l'accés a les nostres propietats i al recinte del Club. Tot això ha estat tan rocambolesc que ha tingut ressò als mitjans de comunicació majoritaris. De fet, diferents retalls de diaris, amb fotografies, amb Eberhard Grosske, Francesc Antich i Sebastià Serra donant-nos suport i veient-se també privats d'entrar, tal com li va passar també a una Notària que només pretenia donar fe del que veia per haver estat requerida, fotografies de guardes jurats engegant-nos, agafant-me a mi pel coll, etc. han estat testimonis més que suficients per donar base a les sentències ara definitives

que han obligat a readmetre'ns.

Simplificant extremadament tot el procés jurídic i el dolor emocional que l'ha acompanyat durant tots aquests anys, és notícia ara la sentència de l'Audiència Provincial de juny de 2002. Molta gent ens segueix demanant com ha estat tot el procés i en què consisteix aquesta darrera sentència, per la qual cosa em veig obligat a recórrer novament (intentaré ser telegràmic) el camí que va del 95 al 2002, i que ja he exposat en altres ocasions:

- . Demandes presentades pels socis expulsats per ocultació de documents i irregularitats a les assemblees (finals 1995), totes elles sentenciades a favor nostre (principis 1996).

- . Intent d'expulsió a mi sense cap mena de procediment, també sancionada.

- . Expulsió, segons la directiva del Club amb procediment correcte (agost 1996), a Coloma Ramon, Damià Verger, Maties Buades i a mi (membres molt visibles de l'Associació de veïns contrària a l'ampliació). Denúncia del cas a la justícia ordinària (octubre 1996).

- . Derivació del cas per part del jutjat ordinari al Comitè Balear de Disciplina Esportiva (octubre 1996 i confirmació de l'Audiència Provincial gener 1998) i la subsegüent Resolució d'aquest a favor nostre (març 1999), bàsicament per no trobar cap base demostrable per aplicar-nos cap sanció. Al mateix temps (1998), recurrírem al Tribunal Constitucional al·legant que sí era cosa del jutjat ordinari.

- . Desobediència de la Junta Directiva del Club al Comitè i la subsegüent inhabilitació de tots els seus membres, també desobeïda.

- . Sentència de juny del 2000 per part de la Sala Contenciosa-Administrativa, al recurs presentat per la Directiva del Club sobre els punts anteriors, que ho suspèn cabtelarment tot.

- . Mediació de la Conselleria de Benestar Social per a què la Delegada del Govern ordenés a la Guàrdia Civil de Lluçmajor que ens protegís si s'incomplia la sentència. Estiu del 2000. A

partir d'aquí hem pogut accedir, restaurar, cuidar... les nostres embarcacions... i prendre un palo al bar.

Sentència del Tribunal Constitucional donant-nos la raó respecte a què havia d'haver agafat el cas el jutjat ordinari (octubre 2000), i sentència d'aquest de desembre de 2001, que ens dona la raó, obligant al Club a readmetre'ns i no només reitera que les imputacions que se'ns havien fet (injúries, amenaces, insubmissió i desobediència ...) mai han estat concreta- des, sinó que veu més probable que la causa estribi en la nostra oposició a l'ampliació o, si més no, a la nostra dissidència interna, i afirma amb ro-

tunditat que els estatuts del Club són confusos i inespecífics, i per tant inaplicables en termes de sancions. Diu també que, suposant que els estatuts fossin clars, hi hauria d'haver una gradació de faltes i sancions, essent l'expulsió la més greu i definitiva i que s'hauria d'aplicar amb molta prudència i arguments molt sòlids, mentre que la no existència d'aquesta gradació i en canvi sí l'aplicació de la pena major només demostra una actitud prepotent i arbitrària de la Junta Directiva, en especial del seu president, que a més a més fou condemnat penalment per coaccions. Menciona també la sentència que al president li resta una

certa credibilitat el fet d'estar condemnat (en aquells moments de manera encara no ferma) per apropiació indeguda. En aquest precís moment compleix condemna d'un any de presó menor.

La sentència també especifica que, encara que haguéssim comès alguna falta susceptible de la sanció d'expulsió, ni així es pot prohibir l'accés al recinte del Club, considerant que en aquest hi ha instal·lacions obertes al públic en general, a més a més de les nostres propietats.

La directiva del Club va recórrer la sentència i nosaltres també, perquè demanàvem danys i perjudicis. L'Audiència Provincial, en sentència de juny d'enguany ha desestimat íntegrament el recurs de la directiva del Club i ha estimat íntegrament el nostre, la qual cosa suposa ratificar tots els punts abans esmentats, afegint de passada que agreuja la situació el fet d'haver desobeït el Comitè Balear de Disciplina Esportiva, ja que els afectats hi anàrem i el Comitè agafà el cas per derivació del jutjat ordinari, per la qual cosa, encara que aquesta fos incorrecta, era la judicialment oficial i havia d'haver estat respectada. Insisteix així mateix la sentència en la causa contínua d'indefensió i atempta dels nostres drets fonamentals. Estimant el nostre recurs, l'Audiència Provincial no modifica la sentència en res, excepte en el fet de sí tenir dret a danys i perjudicis de tipus moral.

Com deia abans, només els testimonis gràfics dels mitjans de comunicació són suficients per establir objectivament el patiment per part nostra d'ansietat, "zozobra" i diversos desequilibris emocionals, als quals s'hauran d'afegir la impossibilitat durant anys de gaudir del que és nostre i el dany a la imatge pública que hem sofert, ja que la gent que veia les escandaloses imatges a la premsa i la tv., però no coneixia el tema d'aprop, pot haver tingut una imatge distorsionada de la realitat i haver pensat que nosaltres realment havíem comès alguna falta. La sentència entrarà en fase d'execució i serà llavors quan es quantificarà tot això en diners, que és l'únic mitjà que té la nostra societat d'indemnitzar els danys morals, ja que el temps no es pot tornar enrera.

Bienvenido al vuelo de internet...

Bienvenido a la

Línea ADSL »

Entre ahora y descubra sus ventajas.

**la tienda
telyco**

Telefónica

PUNTO DE VENTA PROFESIONAL

TELYCO LLUCMAJOR

Plaza España, 54
Tel: 971 12 10 83
Fax: 971 66 40 46
07620 Llucmajor

TELYCO ARENAL

Trasimé, 16
Tel: 971 26 93 10
Fax: 971 26 93 10
07610 El Arenal

TECNOFONIA S.L.

Servicio Técnico Post-venta
TELYCO
Reyes Católicos, 33
Tel: 971 27 34 06
Fax: 971 25 02 71
07007 Palma

TECNOFONIA S.L.

C/ Luca de Tena, 12 bjos.
Tel: 971 24 03 41
Fax: 971 24 78 11
07300 Palma

Segueix presidint el Club Nàutic una persona convicta, guanyant per unanimitat dels assistents (ja hem explicat moltes vegades que la majoria d'ells són socis de manera totalment irregular, per ser posseïdors d'una mera expectativa d'amarrament) mocions de confiança. Dins el procés penal de l'apropiació indeguda de cinc milions de pts. del Club per part del Sr. Ginard, quatre directius són susceptibles, segons la Fiscal, de ser imputats per fals testimoni. Ningú li demana a la Junta Directiva quants diners s'han gastat amb la seva obcecació en expulsar-nos, diners que ara s'incrementaran en una indemnització que, paradoxalment, essent nosaltres socis, ens estarem pagant a nosaltres mateixos.

Com és això possible? Hi té alguna cosa a veure el fet que fa només alguns anys, als sopars del Club es cantés el "Cara al Sol"?

Mentrestant, el Club Nàutic ha corregut al Tribunal Suprem la Sentència que anul·la la concessió i executivitat de l'ampliació. Segons els serveis jurídics de l'Associació de Veïns "Son Reynés" és molt difícil que ho admetin a tràmit i, en cas que sí, n'hi ha per bastants anys. És difícil que ho admetin per unes quantes raons de pes:

- el resultat emès pel Tribunal Superior de les Illes Balears ho ha estat per unanimitat dels magistrats, no té fisures.

- La causa essencial d'anul·lació és la manca d'estudi d'impacte ambiental del projecte que es volia dur a terme. En teoria, bastaria tornar elaborar el projecte i subsanar totes les deficiències, per tant, no causa indefensió ni ferma de mans als promotors.

A la vegada, com tots sabeu, l'actual Govern de les Illes, que ja es va retirar del recurs al seu moment, ha llançat una moratòria de ports esportius, que impedeix construir o ampliar més d'un 10% cap port esportiu, mentre s'elabora el nou Pla Sectorial de Ports Esportius. Aquest Pla Director, mentre sigui elaborat segons el programa electoral dels actuals partits que formen el nostre Govern, tendirà a ser màximament respectuós amb el medi ambient, cercant possibilitats d'increment d'amarraments sostenibles i no barbaritats com el projecte que es volia fer aquí, més gran que el poble.

El Conseller d'Ordenació del Territori, Sr. Melià, d'UM, va especificar recentment als mitjans, que la Presidenta del CIM, quan parlava de necessitat d'algunes ampliacions de ports, de cap manera es referia a S'Estanyol o altres indrets no massificats i que haurien de conservar les seves característiques i dimensions. De fet, el Pla Territorial del CIM, que haurà d'encaixar com clau a son pany dins el Pla Sectorial de Ports, prohibiria, segons compromís d'UM, explícitament l'ampliació del de S'Estanyol.

Així les coses, li demanava jo l'altre dia a un "soci d'aigua" i, no obstant, amic meu (veu Sr. Ginard com les coses es poden fer d'una altra manera?), si encara mantindria invertits els seus diners en espera d'amarrament. Em va dir que, mentre quedés alguna possibilitat, sí, però em va admetre que la seva intenció no era tenir-hi una barca, sinó vendre'l molt més car que no l'havia comprat. Suposo que és l'especulació sobre aquesta possibilitat de lucre l'explicació de

què li donin aquesta confiança a l'actual Junta Directiva. Jo, de totes maneres, consultaria a un assessor fiscal. Però el que sí està clar és que no és exactament la necessitat del poble de S'Estanyol i el de Llucmajor de més amarraments per anar a passejar en barca o a pescar els pocs calamars que queden el que sustenta als promotors de l'ampliació, sinó l'especulació sobre la venda a nous pobladors, probablement estrangers, o en qualsevol cas amb molts diners, amb els diners que valen les lanxotes gràcies a les quals ara ja la mar mai està plana.

Si hi hagués un estudi real que determinés una proporció entre la necessitat local d'amarraments i els existents, s'arribaria a veure alguna solució al problema. És obvi que si jo gaudeixo d'un amarrament un altre s'estanyoler també ho hauria de poder fer, però perquè la mar sigui la mar, hi ha d'haver aigua en comptes de combustible i plàstics, perquè hi hagi peix hi ha d'haver posidònia i abans d'una sola palada més de ciment, hem de salvaguardar aquests elements perquè tot tingui algun sentit. És aquesta precisament la funció d'un Pla Director de Ports i d'un Pla Territorial.

Mentrestant, torna fer llamps i trons i gens d'estiu. Això sí, calor no n'hem patida, però aquesta grisor és trista a l'agost. Convendria que ens ho penséssim un poc a això del "progrés", abans que sigui habitual veure pescadors amb mascareta de gas i que un lanxot et giri la barca al revés sigui tan normal com és ara veure diàriament al port de S'Estanyol a quatre o cinc persones submergides desfent els plàstics que s'han enganxat a l'hèlice.

OFICINA PETER SANER • LLUCMAJOR
C/. CARDENAL ROSSELL 48
TEL 971 120624 FAX 971 121247
 e-mail: p.saner@teletel.es

ABIERTO DE LUNES-VIERNES 0900-1300

PARA SUS ANUNCIOS EN

hablamos
ESPAÑOL

on parle
FRANÇAIS

**Ultima
 Hora**

**Mallorca
 Magazin**

Balears

**Daily
 Bulletin**

wir sprechen
DEUTSCH

we speak
ENGLISH

**Jaume
 Cost**

Complements i antiguitats

C/. Aragó, 310 baixos - Palma
 Telf.: 607 36 58 45

Un pont entre Lluçmajor i el Sàhara

Nou infants refugiats al desert han conviscut amb famílies del terme de Lluçmajor

Coloma Julià

El 31 de juliol el Consell de Seguretat de l'ONU va demanar al seu secretari general que cercàs una solució justa i acceptable que permetés l'autodeterminació del poble sahrauí. D'aquesta manera es posa de nou el tema del conflicte saharià-marroquí sobre la mesa del Consell de Seguretat i es descarta l'opció proposada el passat mes d'abril, que preveia una concessió d'autonomia al poble sahrauí amb una sobirania marroquina, i que

comptava amb el beneplàcit del Marroc i amb el suport d'Estatos Units i França.

Aquesta autonomia que els oferien no va ser acceptada, perquè els sahrauís duen 27 anys de lluita per aconseguir la independència del seu territori, i és per això que consideren una victòria el fet que no s'hagi aconseguit un suport internacional a l'anomenada 4a via, la de considerar el Sàhara com a autonomia del Marroc. Això ha reforçat la voluntat de resistència dels sahrauís, i per altra banda s'ha prorrogat fins el 31 de gener de 2003 el procés de pau i la contribució que aporta la Missió de les Nacions Unides per al referèndum del Sàhara Occidental (MINURSO)

Mentrestant i des de fa prop de 27 anys els sahrauís viuen als campaments de refugiats del desert al-

*Presentació dels infants Sahrauís a les famílies acollidores
(Ajuntament de Lluçmajor, 13 de juliol)*

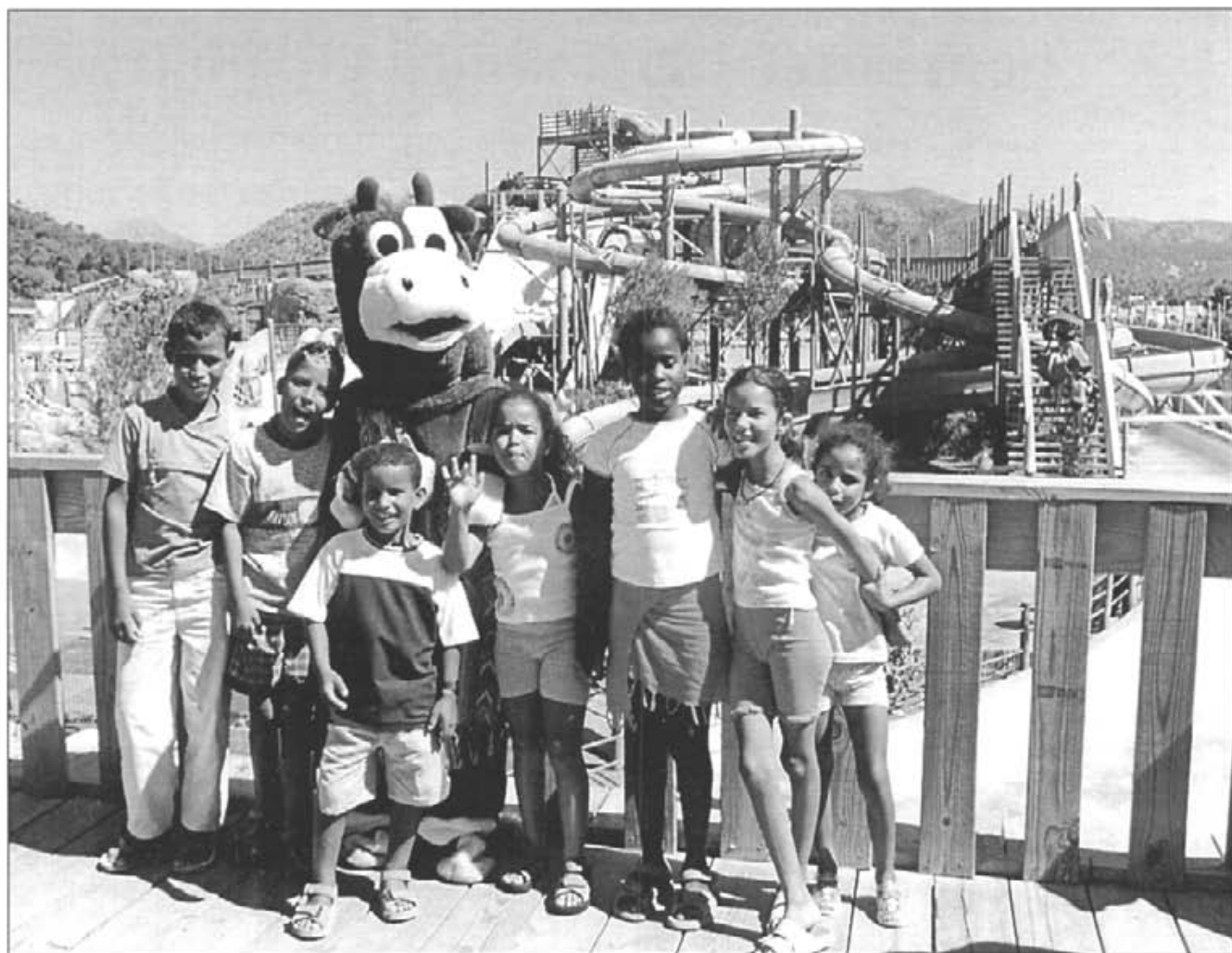
gerí, a Tinduf (Algèria). Aquests campaments estan dividits en quatre districtes amb els noms de l'Aaiun, Smara, Dajla i Auserd. Es tracta d'una de les regions més inhòspites del món, on la temperatura a l'estiu supera els 50 graus a l'ombra i a l'hivern el fred arriba a congelar. Quan arribaren no trobaren més que arena i gràcies a la sòlida estructura i als sentiments de solidaritat característics d'aquest poble, foren capaços de construir una societat organitzada en aquest desert.

En els campaments la majoria d'homes són a l'exèrcit i l'organització està pràcticament en mans de les dones, moltes han estat preparades per ser auxiliars d'infermeres per ajudar en els dispensaris i un bon nombre d'estudiants es preparen a l'estranger per ser infermers i doctors. El comitè de Salut té com a reptes controlar la taxa de mortalitat infantil i els casos de malnutrició.

També s'ha realitzat un gran esforç per eliminar l'analfabetisme; la majoria d'adults tenen l'oportunitat

Llaços i Botons
 Margalida Tomas
 Mercoria - Llonçoria
 Brodats
 C/. Major, 101 - Tel. 971120134
 07620 LLUCMAJOR

Maria Car
 Boutique
 Atenció especial als llucmajorers
 C/. Impremta, nº 1 - (Pas d'en Quint)
 Tel (971) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

Hafdala Ali, Mohamed Jamin, Mohamed Bobakar, Melca Mahmud, Coria Zein, Fatma Mustafà i Nueitu Sid (Western Park, 12 d'agost)

d'aprendre a llegir i escriure, i si en el moment de la invasió marroquina la taxa d'analfabetisme era del 95% ara és només del 10%. Un cert nombre d'estudiants va a la universitat d'Algèria o a alguns països amics.

Per altra banda el poble sahrauí té les seves cançons, històries orals... i tot això es transmet als joves perquè després de la independència han d'estar preparats per desenvolupar-se, utilitzant elements de la seva pròpia tradició i cultura.

Estan disposats a sobreviure als camps durant un temps ja massa llarg, però amb l'esperança de retornar al seu propi país.

És d'aquí d'on vénen aquests 140 infants per conviure dos mesos amb famílies mallorquines i menorquines dins el programa "Vacances en pau" organitzat per l'Associació d'amigues i amics del poble sahrauí, amb el propòsit de millorar les

condicions de vida d'aquests infants, tant des del punt de vista sanitari com del de benestar; i també amb el propòsit d'oferir a les famílies l'oportunitat de ser solidàries amb un país que va ser província espanyola, i ara viu a l'exili i amb dificultats de subsistència.

Des de l'Associació som conscients de l'esforç que suposa per a les famílies (i ho agraim profundament) l'adaptació a aquests infants, perquè arriben a un medi desconegut, amb costums i llenguatge diferent, i sense les seves pròpies famílies.

Quan arriben solen mostrar una actitud de timidesa, nostàlgia i recel; ells estan habituats a l'aire lliure i als jocs col·lectius, i accepten en general les noves regles de convivència encara que moltes vegades solen ser caparruts davant les normes tan diferents de les seves.

L'Ajuntament de Lluçmajor va certificar que s'acollirien nou infants sahrauís i s'han acollit, set repartits amb famílies del terme de Lluçmajor i dos més amb famílies d'Algaida i del Port de Felanitx.

Tots ells són molt desperts i intel·ligents i tenen facilitat d'aprenentatge.

Na Nueitu Sid és d'Smara, té 7 anys i ha estat amb en Toni Artigues i na Francisca Barceló a Lluçmajor. És el segon any que conviu amb aquesta família; és la vivor i tendresa per excel·lència.

En Mohamed Bobakar és d'Smara, té 8 anys i ha estat amb en Cosme Grimalt i n'Ana M. Trujillo a Lluçmajor, és un nin hiperactiu, tan graciós com esgotador.

Na Mana Manjlul és d'Smara, té 9 anys i ha estat amb en Pere Ballester i na M. Dolors Puigserver a Lluçmajor i si bé al principi pareixia

molt reservada aviat va mostrar el seu caràcter extrovertit i alegre.

En Mohamed Lamin Nadjem és d'1 Aaiun, té 11 anys i ha estat amb en Julià Mascaró a Son Bieló, és el segon any que hi ha conviscut, i aviat tornarà amb el programa "Escola en pau" per estudiar aquí. És la sensibilitat personificada.

Na Melca Mahmud és d'Smara, té 9 anys i ha estat amb en Joan Miquel Cladera i na Maria Magdalena Salom a Badia Gran; és una nina molt alegre que ha congeniat molt bé amb na Talmal, la seva germana d'acollida, de la mateixa edat.

En Hafdala Ali és d'Smara, té 13 anys i ha estat amb na Sofia Cerezo i sa mare Francisca Arcos a Toller; és un nin tranquil i independent.

Na Coria Zein és de l'Aaiun, té 9 anys i és la tercera vegada que conviu amb en Miquel Torrens i na Maria Soriano a Cala Blava; és molt extrovertida i aviat tornarà amb el programa "Escola en pau" per estudiar i conviure amb la seva família mallorquina.

Na Fatma Mustafá és d'Auserd, té 11 anys i ha estat amb na Patricia Fuentes i la seva família a Algaida.

En Mujtar Brahim és d'Smara, té 13 anys i ha estat amb n'Àngel Amores i na Margalida Maimó al Port de Felanitx. És molt esportista, ha jugat a futbol amb l'equip de Felanitx i ha obtingut el 3r lloc a la cursa d'atletisme a les festes del poble.

Tots ells i elles s'han integrat a les respectives famílies i com cada any han coincidit al parc aquàtic Western Park, on l'aigua es converteix en màgia per a cada un d'ells i també per als que els observem. Amb tots els altres nins acollits a Mallorca han coincidit a la festa de benvinguda, a les visites al Govern i al Parlament Balear, a la festa del passaport, a les revisions mèdiques i a la festa d'acomiadament.

I han passat els dos mesos i aquesta amistat, suport, estima i col·laboració amb el poble sahrauí, a través dels nins i les seves famílies, són proves més que suficients per justificar el programa "Vacances en pau".

EURO - IDIOMAS

Llucmajor

Aprenen idiomes amb grups molt petits amb professors amb experiència nadius i llicenciats

Acadèmia d'Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 • Llucmajor • Tel. 66 11 33

FABRICA DE JOIERIA GARAU

(Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

18K JOIES

Primera Comunió
momentos inolvidables

51,53 €
3,017 Pts

45,08 €
1,347 Pts

28,65 €
0,878 Pts

42,02 €
0,830 Pts

24,04 €
2,988 Pts

21,43 €
1,140 Pts

21,43 €
1,140 Pts

97,40 €
15,200 Pts

12,19 €
2,100 Pts

23,60 €
3,577 Pts

23,60 €
3,577 Pts

90,94 €
15,137 Pts

70,99 €
11,917 Pts

47,23 €
7,887 Pts

56,45 €
8,300 Pts

21,39 €
2,000 Pts

22,49 €
3,187 Pts

22,49 €
3,187 Pts

31,76 €
3,387 Pts

27,91 €
7,400 Pts

45 €
7,400 Pts

25,17 €
3,187 Pts

37,52 €
6,400 Pts

38,73 €
6,400 Pts

35,42 €
6,400 Pts

79,90 €
11,200 Pts

47,42 €
7,400 Pts

33,08 €
5,100 Pts

18,78 €
3,187 Pts

23,39 €
3,187 Pts

44,05 €
7,400 Pts

64,66 €
10,700 Pts

40,36 €
6,700 Pts

C/. Born, 29 - Tel. 66 04 03 - LLUCMAJOR

Antoni Gaudí

Antònia M. Bonet.-

Se celebra l'any d' Antoni Gaudí, el gran arquitecte i artista revolucionari. Merescudament, és apreciat i no copiat; és impossible fer-ho perquè era únic. Tard, com sempre, l'hem redescobert; admirat arreu del món, especialment al Japó d' on arriben multituds per homenatjar l' obra del genial arquitecte, per contemplar atònits les meravelloses sortides del seu engeni.

Formes orgàniques, formes pètries desafiantes, provocadores. La creació de Gaudí és completa, té cura tant de l' exterior com de l' interior, aglutina formes i conceptes, crea l' espai perfecte. Es pot definir amb una llarga lletania. Gaudí és: Irrepetible, Màgia, Vigor, Tenacitat, Creació, Observació de la natura, Dedicació absoluta, Imaginació, Poesia, Provocació, Luxe, Color, Comfort, Misticisme, Simbolisme, Sensibilitat i Llum.

Eleva les arts aplicades i utilitza la forja, l' ebenisteria, vitralls, ceràmica, mosaics.

Gaudí estima la seva feina i la converteix en eix de la seva vida, una feina que l' absorbeix. No repara en despeses, sap on vol arribar i en realitat hi arriba. És el seu estil espectacular que el fa triomfar; rep encàrrecs de personatges importants, ansiosos per exhibir les possibilitats econòmiques. Construeix i restaura per a una societat que es vol fer notar. Gràcies a aquells ara és possible posseir el llegat d' Antoni Gaudí.

Però Gaudí és incapaç de fer-se comprendre per la majoria dels seus contemporanis. Es tanca dins el seu món creatiu, no deixa cap esclatxa; viu la vida que ell ha escollit convertint-la en un fet místic.

Una única vegada està enamorat i amb tan mala fortuna que, malgrat la insistència, mai no arriba a aconseguir el cor de Pepeta Moreu, la seva estimada.

Es reclou a la Sagrada Família, dirigeix les obres, sortint tan sols del temple en construcció per atendre els nombrosos projectes començats al mateix temps.

Abandona completament l' aspecte personal arribant a confondre's amb qualsevol indigent. És per això que, quan uns dies abans de la seva mort, atropellat per un tramvia, sense cap document al damunt fou portat a l' hospital.

Ningú no l' havia trobat a faltar, ningú no es preocupava per ell. Mor sol.

CARNISSERIA □ XARCUTERIA

ZANOQUERA
GARCÍAS

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02 • LLUCMAJOR (Mallorca)

Sa penya d'es falcó

Pel juliol, abans de la diàspora dels llucmajorers a les zones d'estiu, es publicà un bàndol signat per la policia local, en el qual es recordava la prohibició de deixar al carrer els excrements que produeixen els cans i altres animals.

Dos mesos després, hem pogut observar que a Lluçmajor segueix igual, i a S'Arenal ha empitjorat. El que no sabem és si a pesar de les mesures que s'han pres, la cosa ha anat amb augment, o si és que no s'han pres mesures. Per això, i amb ànim de poder contar la veritat del que ha passat, és pel que oferim (sense que per això ens hagin de subvencionar) les planes d'aquesta revista al Batle i/o el regidor de Medi Ambient perquè expliquin als qui sofreixen aquesta brutícia, l'esforç que han fet per erradicar la plaga de merdes que hi ha al nostre municipi i que, sortosament, les autoritats se n'adonaran ara fa dos mesos.

* * *

Els veïnats de S'Arenal i de la Platja de Palma, i de passada aquells qui hi estiuegen, estan d'enhonorabona. Ha nascut un nou "Periódico Independiente de las Islas Baleares", anomenat "La Opinión de los vecinos de S'Arenal y

la Playa de Palma".

A la primera plana parla d'un "gran reportaje" que segueix a les planes centrals on pareix que hi ha un començament de la campanya electoral de Joaquín Rabasco per a la Presidència del Govern. En elles promet ajudes econòmiques per a les mestresses de casa, es declara partidari del "bilingüisme", i ell i A.S.I. proposen l'erradicació de la delinqüència de la zona en sis mesos, i sense gens de violència: "Rabasco no apuesta por la utilización de medios expeditivos para acabar con la delincuencia, sino con educación, el consenso y la firmeza".

El falconet creu que si demostràs als electors que això és possible, encara que ho fes amb una cosa més fàcil de resoldre, com és ara "erradicar las mierdas de la calles y la playa, con educación, consenso y firmeza, y si fuera imprescindible, con métodos expeditivos", els votants li manifestarien el seu agraïment amb el seu vot, fins i tot, per ventura, el senyor Xisco Vico Machado li enviaria, a vostè i al Sr. Thomàs (el Batle?), una altra carta oberta al diari El Mundo 1-IX-02, manifestant-los el seu canvi de parer referent al que els ha dit.

* * *

El periòdic "La Opinión" és una publicació independent on no hi ha cap escrit firmat exceptuant les cartes al director. És tan independent que no necessita de subscriptors ni compradors. És gratis.

El fet que don Joaquín sigui el personatge principal del periòdic no té relació amb ell, ja que s'escrivi només en castellà i, com és sabut per tothom, ell és partidari del bilingüisme.

Tampoc té cap relació amb una revista amb el mateix àmbit d'influència, que hi va haver a la zona, que es deia "A.S.I. contigo".

* * *

Pares i padrins! Sabeu res d'un Casal que havia de fer l'Ajuntament pels vostres fills i néts, en l'estudi del qual ja s'hi han gastat 16.000.000 pta (l'any passat) i 12.000.000 pta (per enguany) fent un total de 28.000.000 pta.

Decrets de batllia

ý S'han pagat 738 euros (122.792 pta) a Publicaciones Part Forana S.L. per publicitat del 16 al 29 d'abril i del 14 al 27 de maig de 2002. També s'han pagat 697,18 euros (116.000 pta) per publicacions de l'Ajuntament a la revista

41

Nuevo Hyundai Atos Prime
World Cup Serie Especial

Ficha Técnica

Equipamiento Serie Especial World Cup : tapicería especial World Cup, guarnecidos laterales y tapacubos con el anagrama del mundial y neumáticos de 175". Además de: airbag conductor, cierre centralizado, elevalunas eléctricos, etc.

Desde **7.314 euros*** (1217000 ptas.)

*PVP recomendado. Incluye IVA, Transporte, Impuesto de Matriculación y Pasa. Precio Oferta válida para vehículos en stock matriculados antes de 30 de mayo.

SERVEI TALLER MECÀNIC J. TOMÀS - C/ Antoni Maura, 50 - Tel. i fax: 971 66 14 72 - Lluçmajor

S'Unió de s'Arenal

y L'Ajuntament ha llogat, des de dia primer de juny fins dia 31 de desembre, un immoble al carrer de Sa Fira, núm. 5, per destinar-lo a escola de música i activitats diverses relacionades amb la música, per 863,50 euros (143.674 pta) mensuals, més IVA.

Esperem que es posi en marxa aviat, que no passi com amb la casa del carrer Antoni Maura, que es llogà el mes de març per destinar a activitats juvenils, però encara no han començat.

y S'ha contractat el senyor Pedro Ramis Torrens per dur a terme el pla de vigilància, prevenció i serveis de geriatria per a la residència de persones majors, per 7.011,83 euros (1.166.670 pta).

Amb aquest servei les persones majors de la residència rebran una millor assistència tant mèdica com preventiva.

y L'empresa RODEMA SWING, SL ha cobrat 910,60 euros (151.511 pta) pel muntatge de so, discjockey, etc. el dia del Pa amb caritat i 2.204 euros (366.714 pta) pel mateix concepte a la festa "Cruz de Mayo" (el dia 1 de maig a s'Arenal).

Aquesta és una de les empreses que investiga el jutge, però l'Ajuntament continua contractant-la.

y L'Ajuntament adjudicà a Maria del Pilar Torres Zapata el contracte per a l'adquisició d'una imatge de la "Virgen del Rocío" per 5.829,01 euros (969.865 pta).

Aquesta verge va desfilar a la romeria del Rocío que es va fer a

s'Arenal; el que no sabem és qui la guarda i si ha de tornar a desfilar.

y Promociones Arabesco 2000 S.L. ha cobrat 3.005,04 euros (500.000 pta) en concepte de gestions a la urbanització Sa Torre-Prestació atenció afectats; 4.858,47 euros (808.380 pta) pels plans d'autoprotecció escolar; i 2.973,66 euros (494.775 pta) per la gestió de la Fundació del convent.

Seria bo conèixer l'opinió dels "afectats" de Sa Torre sobre les gestions que realitza aquesta empresa; de moment sabem que estan molt queixosos amb l'Ajuntament. No sabem si les gestions d'Arabesco han suavitzat o encara han afegit llenya al foc dels residents a aquesta urbanització, tal vegada pensin que tot el que cobra Arabesco els ho podrien descomptar del que han de pagar ells. També seria interessant saber quina gestió fan en una Fundació que només s'ha reunit un parell de vegades.

y S'ha adjudicat a "TAO-Tècnics en automatització d'Oficines, S.A." (l'única empresa que es presentà) el subministrament dels elements complementaris per a l'elaboració de la cartografia" per 187.101,47 euros (31.131.065 pta)

y S'ha adjudicat a GADESO S.L. la consultoria i assistència tècnica que es precisa per a la posada en marxa de l'oficina de gestió que ha de redactar el Pla de Joventut de Lluçmajor per 70.995,55 euros (11.812.666 pta).

Recordau que l'Ajuntament ja es gastà 17 milions de pessetes l'any passat per elaborar el Pla de

Joventut i encara no hem vist els fruits. Ara el tornen adjudicar, però darrera aquest Pla hi ha un servei de publicitat i seguiment de les notícies que surten sobre el poble. Emascaren un servei de propaganda amb un segon Pla de Joventut.

y També s'ha adjudicat la maquetatció i el disseny gràfic de la Publicació del Pla Estratègic de Joventut per 3.485,70 euros (579.971 pta) al Joan Mesquida Monserrat.

Sembla que l'Ajuntament té interès en què els ciutadans coneguin el Pla de joventut i ara el publicaran. Segurament el jovent preferiria veure una oferta d'activitats que una publicació, però l'equip de govern no pensa igual.

y S'ha adjudicat a la doctora Marta Puig Mojer la realització del projecte d'avaluació dels hàbits d'alimentació i paràmetres nutricionals dels infants i joves del terme municipal per 11.999 euros (1.996.465 pta).

y Comencen a arribar factures per les festes del Rocío a s'Arenal, a més de la compra de la verge s'ha pagat:

- 916,18 euros (152.439 pta) a Nicolàs López Dominguez en concepte de participació.

- 2.130 euros (354.402 pta) a Vicente Clavijo Oliver per promoció de la festa per ràdio.

Aquest estiu hi ha hagut moltes festes, per Santa Càndida mai hi havia hagut tantes actuacions. hauré d'esperar als mesos vinents per saber que ens han costat.

majorset

perruqueriaunisex

antònia isern

c/ major,7 07620 Lluçmajor
tel. 971 661 359

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)

Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)

Divendres horabaixa (16'30 a 20h)

Carrer Antoni Maura, 2
Tel. 971 66 20 17 - LLUCMAJOR

Esports

Tres Rècords d'Espanya per a Maria Garcias

El Mastbal va quedar el subcampió d'Espanya a Tenerife

Coloma Julià

El club Mastbal va participar al XIII campionat d'Espanya de Natació-Màsters celebrat els dies 2,3,i 4 d'agost a les piscines del Reial Club Nàutic de Tenerife. En aquest campionat d'estiu hi participaren 550 nedadors/es de tot l'Estat Espanyol, pertanyents a 70 clubs.

Del club Mastbal (Màsters de Balears) hi participaren 17 nedadors i 14 nedadores, amb el suport de la conselleria de Benestar Social i de la Direcció General d'Esports.

Aquests 31 nedadors/es competiren en un total de 124 proves de caràcter individual i en 22 per relleus.

El Mastbal va quedar subcampió d'Espanya, ja

que el campió va ser el club local, i el tercer lloc va ser per al club Nagi de Sabadell.

En aquesta ocasió el club Mastbal va aconseguir 55 medalles, i la nedadora local, Maria Garcias, va guanyar 4 medalles d'or: en 100 m lliures, 50 esquena, 50 braça i 50 lliures; i va batre tres rècords d'Espanya en 50 i 100 m lliure i en 50 braça.

Per això i per la seva trajectòria de nedadora més veterana, el 15 d'agost el batlle d'Alaró, Josep Gomila, i la regidora d'Esports, Bàrbara Guasp, entregaren a na Maria Garcias una placa commemorativa, en la tradicional diada de natació per les festes patronals d'Alaró, dedicades a Sant Roc.

43

Futbol

El "Llucmajor" de futbol Nova activitat esportiva

Guillem Oliver

Per aquesta temporada 2002/2003 que ara comença, un nou club de futbol inscrit amb el nom del poble se presenta als aficionats no sense problemes i polèmiques emperò si amb moltes de ganes.

Fa ja uns anys va deixar d'actuar en el pla esportiu un equip i un club anomenats Llucmajor que, un moment donat, per diferents raons va deixar

d'existir.

L'actual club no té res a veure amb l'anterior, encara que tengui el nom de Llucmajor. El promotor i president del club diu que no ho ha tengut gens fàcil d'inscriure equips en les diferents categories inferiors i femenina ja que sols hi ha un camp de futbol i està molt sol·licitat per entrenaments i partits per l'altre club ja degà de Llucmajor i que, a manca d'altres equips, pa-

reixia tenir una espècie d'exclusiva per utilitzar el terreny de joc.

Aquesta revista queda oberta, com no podia ser d'altra forma, per a la publicació d'alineacions i resultats dels equips d'aquest nou club.

L'enhorabona a Bernat Mascaró Pons, per aquesta iniciativa i esperam que això sigui en bé de l'esport Llucmajorer.

**OFERTA
OBERTURA:
FES-TE SOCI I ET
REGALAM UNA
MOTXILLA**

CRIDA'M QUAN EM NECESSITIS I ESTARÉ AL TEU COSTAT

Fest-te soci del **RACC**. Estam sempre al teu costat
Com a soci gaudiràs de molts avantatges i serveis:

- **Assistència mecànica** a tota Europa
- **Assistència personal** i sanitària urgent a tot el món, dia i nit, 365 dies a l'any
- Agència de **viatges**
- **Assegurances** als millors preus i amb les millors cobertures. I a endemés, en cas d'accident, li deixam un altre cotxe mentres reparin el seu.
- **Recursos de multes** gratuïts

VEHICLE	MODALITAT	RACC €	MERCAT €	ESTALVI PER A VOSTÈ €
SEAT Ibiza 1.4 Stella	Tercers	253,06	375,98	122,93
	TR:FR. (180,30)	507,86	723,58	215,72
	Tot risc	695,22	957,02	261,80
RENAULT Megane Scenic 1.6 RXE	Tercers	290,71	431,00	140,29
	TR:FR. (180,30)	728,08	1.014,46	286,38
	Tot risc	1.013,71	1.228,26	214,55
BMW 318 i	Tercers	290,71	431,00	140,29
	TR:FR. (180,30)	882,03	1.221,30	339,28
	Tot risc	1.274,48	1.634,70	360,23

Exemples calculats per a una persona de més de 30 anys i més de 10 anys de carnet de conduir, residents a Balears, amb bonificació del 30%. Preus a desembre de 2001 subjectes a canvis de tarifes i variacions legals.

RACC Corredoria d'Assegurances, S.A. vinculada amb Universal Assistència d'Assegurances i Reassegurances, S.A. Unipersonal, n. registre J-978. RC i Cauçó. Concertada segon l'article 15 de la llei 9-92.

Corresponsal del RACC a Lluçmajor
C/. Antoni Maura, 75 (Ronda Migjorn) • Tel. 971 664 007

RACC
CLUB

Ciclisme

Francesc M. Orfí, medalla de plata i bronze a la rioja

C.F

El Lluçmajorer Francesc M. Orfí Zanoguera, integrant de la Selecció Balear i Campió de Balears de Persecució Individual, es proclamà Medalla de Plata de Velocitat Olímpica i Medalla de Bronze de Contra-rellotge Individual de carretera, als Campionats d'Espanya de Detecció de Talents, disputats a La Rioja els passats dies 24, 25, 26 i 27 de juliol.

Els passats dies 11 i 12 de juliol, es varen celebrar al velòdrom de Campos, els Campionats de Balears de Pista per la categoria de cadets, amb la participació d'una vintena de corredors, i on el Lluçmajorer Francesc Mateu Orfí Zanoguera, que ja havia guanyat la primera edició del Trofeu Ruta Cicloturística de Lluçmajor celebrada el dia 15 de juny als camins de S'Àguila i Ca's Busso, es proclamà campió de Balears de persecució, a més de subcampió dels 500 metres i subcampió de velocitat.

El dia 11 es disputaren les proves de 500 metres i puntuació, i el dia 12 les de velocitat i persecució individual.

El corredor Lluçmajorer va demostrar que es trobava en un gran moment de forma, ja que el dijous dia 11 ja va ser pòdiu a la prova dels 500 metres, assolint la 2ª posició final, a només 17 centèsimes de segon del guanyador. Va ser el divendres dia 12 però, quan va tenir el seu gran dia, ja que en Francesc va fer el millor temps a la tanda classificatòria de velocitat amb un crono de 12" 95 centèsimes als 200 metres, i guanyant la màniga classificatòria que li permetria disputar la final, que acabà guanyant el corredor del C.C. Son Servera, José A. Ibáñez.

A la prova de persecució individual, el Lluçmajorer enrolat a les files del C.C. Petra, no va donar opció als seus rivals, i va ser l'únic en davallar el crono per baix dels 2' 40", concretament amb un temps de 2' 39" 44 centèsimes, proclamant-se campió de Balears d'aquesta modalitat. Ressaltar també l'actuació dels altres Lluçmajorers, Llorenç Tomàs i Tomeu Salvà que a les mateixes vetllades i dins la categoria

ellevi foren 2n i 3r respectivament.

Els resultats obtinguts i el moment de forma que va demostrar en Francesc Orfí, li varen permetre formar part de la Selecció Balear de Ciclisme que va defensar els colors de la nostra Comunitat als Campionats Nacionals de Detecció de Talents, que es varen celebrar a La Rioja del 24 al 27 de juliol, i on la seva participació va resultar del tot exitosa, assolint la medalla de plata dels campionats com a integrant de l'equip de velocitat olímpica a només 12 mil·lèsimes de l'or que va ser per l'equip de la selecció catalana, i medalla de bronze a la Contra-rellotge Individual de Carretera a només 6 segons de l'or, que guanyà un integrant de la selecció valenciana.

Així doncs, l'expedició balear, al capdavant de la qual estaven els tècnics de la Federació Balear de Ciclisme, David Monserrat, José

Lluís Galiana i el president del Club Ciclista Lluçmajor, vice-president de la federació, seleccionador de carretera, i ex-ciclista professional Jaume Salvà, disfrutaren amb els 9 joves corredors seleccionats, que gràcies a la magistral actuació de la campanera Mª. Lourdes García (4 medalles d'or i 2 de plata) a més de la plata de l'equip de velocitat olímpica, i els bronzes de n'Orfí i n'Amer, quedaren en un meritori segon lloc del medaller per comunitats autònomes, només superats per la comunitat catalana.

Ressenyar també, que el Lluçmajorer era l'integrant més jove de l'expedició (cadet de 1r any), i que per tant, si el proper hivern no descuida la seva preparació, té possibilitats de repetir dins la mateixa categoria, i la seva participació d'enguany permet ser optimista cara a l'any que ve, si continua la seva millora gradual al Centre de Tecnificació Esportiva.

Francesc M. Orfí, medalles de plata i bronze a La Rioja

Tennis

Tie Break Santa Cànida 2002

Guillem Socies.-

Dimecres, dia 14 d' agost, va tenir lloc el ja tradicional TIE BREAK amb motiu de les festes patronals de Lluçmajor. Les partides començaren a les 19,30 i acabaren devers les 3 de la matinada. Com en altres edicions, la gresca i la companyonia de jugadors i famílies va ser la nota dominant. Després de sopar, es reanudaren les partides i al final, ja ben entrada la matinada tot hom va celebrar-ho, menjant gelat i bevent cava. Els resultats varen ser aquests:

INDIVIDUAL MIXT ALEVÍ CONSOLACIÓ

2n. Sebastià

1r. Tomeu Coll

SERVEI RÀPID

2n. Joan Francesc

1r. Damià Amer

CLASSIFICACIÓ

1r. Joan Francesc

2n. Damià Amer

3r. M.Mòjer

4t. Llorenç Noguera

INDIVIDUAL FEMENÍ

ABSOLUT "B"

1a. Antònia Mas

2a. Xisca Maimó

3a. Cati Barceló

4a. Joana Pastor

CONSOLACIÓ INDIVIDUAL FEMENÍ ABSOLUT "A"

1a. Nati Entrena

2a. Francesca Salvà

3a. Maribel Entrena

CONSOLACIÓ INDIVIDUAL MASCULÍ ABSOLUT "B"

1r. Esteve Amer

2n. Guillem Moll

3r. Xema Gilabert

CONSOLACIÓ INDIVIDUAL MASCULÍ ABSOLUT "A"

1r. Antoni Clar

2n. Maties Noguera

3r. Miquel Toni

INDIVIDUAL FEMENÍ

ABSOLUT "A"

1a. Rita Manresa

2a. Francina Capellà

3a. Joana Rigo

INDIVIDUAL MASCULÍ ABSOLUT "B"

1r. Miquel Puigserver

2n. Tomeu Font

3r. Esteve Amer ("poli")

INDIVIDUAL MASCULÍ ABSOLUT "A"

1r. Carlos Quintana

2n. Nico Paniza

3r. Rafel Bover

SERVEI RÀPID FEMENÍ ABSOLUT

1a. Rita Manresa (108 km/h)

2a. Joana Rigo (97 km/h)

MASCULÍ ABSOLUT

1r. Antoni Clar (164 km/h)

2n. Miquel Puigserver (144 km/h)

club nàutic s'Arenal

Pedro Marí campió d'Espanya d'optimist

Durant els dies 27 al 30 de juny es celebrà en aigües de Cartagena l'edició d'aquest any del Campionat d'Espanya de Vela Infantil per a les classes Optimist, L'Equipe i Mistral. El regatista del Club Nàutic S'Arenal, PEDRO MARÍ aconseguí un excel·lent lloc i meregut títol de Campió d'Espanya de la classe Optimist.

Els dos primers dies no es pogueren celebrar les mànegues previstes degut a la falta de vent, però el tercer i quart dia, ja amb un vent acceptable, es navegaren un total de set proves a les que PEDRO MARÍ fou el més regular de tots i aconseguí la victòria per

dur al club arenaler aquest important títol. Per aquest motiu aquest jove regatista passarà a formar part de l'equip nacional que representarà Espanya en el mundial d'aquesta modalitat que es celebrarà pròximament en aigües del Golf de Mèxic. També cal destacar l'actuació del balear Miguel Ángel Mansilla que es classificà en tercera posició.

En la classe Equipe els regatistes Maties Bestard i Saül Rodríguez, també del C. N. S'Arenal, es situaren en el cinquè lloc classificant-se per assistir al Campionat d'Europa d'aquesta modalitat.

Pedro Marí, el nou campió d'espanya d'optimist

2002 Concurs de pesca infantil Sant Cristòfol

El passat dia 6 de juliol a s'escolera del C.N. S'Arenal es celebrà el ja tradicional concurs de pesca infantil i juvenil de les festes de Sant Cristòfol patrocinat per l'Ajuntament de Lluçmajor i organitzat pel Club de Pesca Es Cap Roig i la secció de pesca del C.N. S'Arenal. En ambdues categories, infantil i juvenil, hi prengueren part 54 joves pescadors i pescadores amb edats compreses entre els 9 i 16 anys. Aquest any el concurs va tenir com a novetat la modalitat de pesca "suret".

Finalitzada la pesada de peces, el regidor de l'Ajuntament Guillem Salvà, el President del Club de Pesca Es Cap Roig, Pedro Verger i el Comodoro i vocal de pesca del C.N. S'Arenal, Miquel Fibot, efectuaren el repartiment de trofeus i regals als primers i primeres classificades que foren:

Categoria juvenil: 1r Raul Machado, 2n Ricard González, 3r Daniel Verger.

Categoria infantil: 1a Carmen Sánchez, 2n Jaume Bernat, 3r Adrià Vidal, 4t Daniel Vidal, 5è M. Àngel Vidal, 6a Neus Verge, 7è Cristian Fernández.

A la resta de participants se'ls va obsequiar amb una medalla com a record de la pescada.

Concurs de pesca trofeu 50 aniversari C.N. s'Arenal

Dins dels molts d'actes que amb motiu del 50 aniversari el Club Nàutic S'Arenal ha organitzat, el passat dia 18 d'agost es realitzà un concurs especial de pesca des d'embarcació. Concretament la modalitat de pesca elegida per la prova fou la tradicional de pesca de "raors" i "pedaços", ja que la veda s'havia obert dies abans amb el consegüent entu-

Concurs de pesca "Sant Cristòfol 2002"

siasme de l'afecció.

A la competició s'hi varen inscriure un total de 34 embarcacions que es varen fer a la mar des de les 6 de la matinada i tornaren a port a la una del migdia.

Les embarcacions participants efectuaren bones pescades en un matí d'un temps excel·lent.

L'embarcació "EMBATOL" de l'experimentat pescador Pep Pomares, amb un pes total de 5,100 quilograms de captura s'alçà amb el triomf. El segon lloc fou per a l'embarcació "BELUGA" de Miquel Ribot amb un pes de 4,485 quilograms. La barca "DREAM" de Pep Campos, amb un pes de 4,245 quilograms aconseguí el tercer lloc.

Regata de creuers trofeu 50 aniversari C.N. s'Arenal

També amb motiu del 50 aniversari del Club es dugué a terme el passat dia 25 d'agost una regata especial de la classe creuer per embarcacions amb base en aquest port.

Sortiren a les 12 del migdia, 21 velers de diferents eslores. Amb un recorregut aproximat d'un 14 milles i un vent flux al

començament de la prova i que es va anant refrescant a l'acabament, l'embarcació "BLACK MONSTER" de Joan Vich dominà pràcticament tota la regata en temps real. Finalitzada la prova i aplicades les compensacions, el "BLACK MONSTER" de Joan Vich es proclamà vencedor d'aquesta regata especial 50 aniversari, seguida molt d'aprop per l'embarcació "MAJO" de Francisco Campins. El tercer lloc fou per a l'"AUBA" de José Carlos Frau.

**Lluçmajor
Serveis
Informàtics s.l.**

Domingo Alcalà Martínez

C/ Major, 107 07620 - Lluçmajor

E-mail: llucmajorserveis@terra.es

www.llucmajorserveis.com

Tel./Fax 971120797 / 609784220

Entre noltros

Naixements

- Elisabeth Ferrá Rourtamara, filla de Bartolomé i Leila, nasqué el 18-6-02.
- Iván Bermúdez Martínez, filla de Gabriel i Amadora, nasqué el 25-6-02.
- Núria Lluch Matamalas, filla de José Carlos i Sebastiana Josefa, nasqué el 2-7-02.
- Rafel Lladó Feliu, fill de Mateo José i Jerònima, nasqué el 3-7-02.
- Marc Barceló Suñer, fill d'Andrés i Catalina, nasqué el 13-7-02.
- Alba María Venero Marín, filla de José Antonio i Antonia, nasqué el 12-7-02.
- Marina Chavero Puig, filla de Francisco Javier i Catalina, nasqué el 24-7-02.
- Estela del Mar Torres González, filla de Francisco Javier i Antonia, nasqué el 18-7-02.
- Adrián Mascuñan Rivero, fill de Rafael i María José, nasqué el 24-7-02.
- Julián Salleras Ferretjans, fill de Sebastián i Maria Magdalena, nasqué el 21-7-02.
- Francesc Cañellas Taberner, fill de Gabriel i Catalina, nasqué el 31-7-02.
- Andrea Blanco Spersad, filla de Zóximo i Mona, nasqué el 26-7-02.
- Sofia Serio Quintana, filla de Maximiliano i Francisca Eva, nasqué el 5-8-02.
- José Sánchez García, fill de José i Ana María, nasqué el 5-8-02.
- Antonia Cladera Cabrera, filla de Antonio i Andrea, nasqué el 29-7-02.
- Ángel Candel Gallego, fill de Ángel i María de los

- Ángeles, nasqué el 7-8-02.
- Liliana Carius Guill, filla de Ferdinand i María Camelia, nasqué el 4-7-02.
- María del Mar Ginard Puigserver, fill de Miguel Ángel i Joana Maria, nasqué el 1-8-02.
- Laura Londoño Navarro, filla de Bairo i Ángela María, nasqué el 31-7-02.
- Jordi Juan Garcías, fill de José i Antonia, nasqué el 12-8-02.
- Raul Expósito Garrido, fill de Francisco i Verónica, nasqué el 17-8-02.
- Víctor Castaño Cena, fill d'Eduardo i Sandra, nasqué el 19-8-02.
- Marc Vicens Colomina, fill de Bartolomé i María Cristina, nasqué el 13-8-02.
- Manuel Álvarez Castillo, fill de Frabiciano i Graciela, nasqué el 10-8-02.
- Marina Canals Ferré, filla de Miguel i Maria Antonia, nasqué el 21-6-02.

Matrimonis

- Pedro Díaz Ruiz i Jerònima Adrover Boscana, es casaren el 15-6-02 a la Parròquia de St. Miquel.
- José Lufs Artigues Aguiló i Ana María Fernández Alarcón, es casaren el 5-7-02 al Jutjat de Pau.
- Ricardo Schiro i Alicia Fuencisla Ximenis Massot, es casaren el 12-7-02 al Jutjat de Pau.
- Martyn Llewelyn Arthur Hamilton Bradford i Katherine Ella Petoskey, es casaren el 12-7-02 al Jutjat de Pau.
- Guillermo Miguel Mut Mulet i Maria Concepció Maimó Estrany, es casaren el 13-7-02 a la Parròquia de

- St. Miquel.
- Daniel Fernández de Mera Zanoguera i Rosa Maria Mas Deyá, es casaren el 6-7-02 al Convent de St. Bonaventura.
- Jaime Clar Vaquer i Cuishan Kong, es casaren el 26-7-02 al Jutjat de Pau.
- Carlos Pérez Centella i Olga Santos Toledano, es casaren el 26-7-02 al Jutjat de Pau.
- Manuel Solano Pérez i Ana Álvarez Cladera, es casaren el 13-7-02 a l'església de Ntra. Sra. de la Lactància (S'Arenal).
- Gustavo Fabian Dure i Daniela Yennvica Gurtler, es casaren el 19-7-02 a la Casa Consistorial.
- Juan Jiménez Mulat i Cristina González Rubio, es casaren el 29-6-02 a la Casa Consistorial.

Defuncions

- Jaume Febrer Nadal, morí el 20-6-02 als 62 anys.
- Julià Mut Puig, morí el 18-6-02 als 55 anys.
- Miguel Ángel Puertas Cabot, morí el 27-6-02 als 3 anys.
- Lucrecia Frías Urbano, morí el 4-7-02 als 75 anys.
- Victoria Navarro Maiquez, morí el 4-7-02 als 85 anys.
- Juan Domínguez Morlá, morí el 29-6-02 als 36 anys.
- Pedro Antonio Munar Real, morí el 12-7-02 als 88 anys.
- Ana Vera Vivancos, morí el 16-7-02 als 88 anys.
- Miguel Mut Llaneras, morí el 6-7-02 als 73 anys.
- Francisca Vidal Pascual, morí el 22-7-02 als 88

- anys.
 - Diego Millán Mateo, morí el 23-7-02 als 74 anys.
 - Jerònima Sastre Tomás, morí el 27-7-02 als 88 anys.
 - Margarita Puig Salvá, morí el 4-8-02 als 78 anys.
 - Carmen Gutiérrez Fernández, morí el 13-8-02 als 80 anys.
 - Ella Höcketstaller, morí el 12-8-02 als 87 anys.
 - Maria del Pilar Tous Rovira, morí el 18-8-02 als 85 anys.
 - Margalida Tomàs Salvà, morí els 21-8-02 als 79 anys.
 - Peta Lee Tointon, morí el 18-8-02 als 38 anys.
 - Juana Ana Fullana Mas, morí el 29-8-02 als 91 anys.
- Dades facilitades per l'encarregat del Cementiri Municipal de Lluçmajor, Joan Lascolas, referides als enterraments efectuats entre l'1 de juliol i el 29 d'agost del 2002.**
- 1 de juliol. Joan Arbona Mas, morí als 83 anys.
 - 2 de juliol. Fra Esteve Cloquell Vallespir TOR, morí als 89 anys.
 - 3 de juliol. Lucrecia Frías Urbano, morí als 74 anys.
 - 4 de juliol. Victòria Navarro Maiquez, morí als 85 anys.
 - 6 de juliol. Miguel Mut Llaneras, morí als 73 anys.
 - 7 de juliol. Jerònima Sastre Verdadera, morí als 88 anys.
 - 12 de juliol. Pedro Antonio Munar Real, morí als 88 anys.
 - 13 de juliol. Juan Mulet Tomàs, morí als 88 anys.

- 14 de juliol. Pedro Antonio Salvà Salvà, morí als 76 anys.

- 16 de juliol. Ana Vera Vivancos, morí als 88 anys.

- 20 de juliol. Damià Vidal Tomàs, morí als 77 anys.

- 21 de juliol. Francisca Vidal Pascual, morí als 88 anys.

- 22 de juliol. Diego Millán Mateo, morí als 74 anys.

- 27 de juliol. Jerònima Sastre Tomàs, morí als 88 anys.

- 1 d'agost. Margalida Puig Salvà, morí als 77 anys.

- 4 d'agost. Antònia Matas Serra, morí als 86 anys.

- 8 d'agost. Juana Díaz Paredes, morí als 93 anys.

- 15 d'agost. Carmen Gutierrez Fernández, morí als 80 anys.

- 13 d'agost. Ella Höckent Staller, morí als 88

anys.

- 13 d'agost. Antoni Palou Ferrer, morí als 80 anys.

- 18 d'agost. Mateu Ferrer Pujol, morí als 77 anys.

- 18 d'agost. Peta Lee Tointon, morí als 38 anys.

- 18 d'agost. Maria Pilar Tous Rovira, morí als 85 anys.

- 21 d'agost. Margalida Tomàs Salvà, morí als 79 anys.

- 22 d'agost. Margalida Ferrer Mas, morí als 77 anys.

- 25 d'agost. Josefina Palmer Llabrés, morí als 69 anys.

- 28 d'agost. Jerònima Ros Monserrat, morí als 69 anys.

- 29 d'agost. Joana Ana Fullana Mas, morí als 91 anys.

- 29 d'agost. Margalida Oliver Mulet, morí als 89 anys.

REPARACIONES EN GENERAL DE AUTOMÓVILES, MOTOCULTORES, MOTOSIERRAS, MOTOBOMBAS, CORTACEPED, ETC...

TALLER AUTORIZADO

PEDRO NOGUERA
ENSEÑAT

Calle Ripoll, 30 - Tel. y Fax: 971 66 22 13 - 07620 Lluçmajor (Mallorca)

Forn de Pa - Patisserie

C/. Major, 79
Tel. 971 66 09 45
(Lluçmajor)

Li oferim el
nou servei de
buffets a domicili
(freds i calents)

FUNERÀRIA

Ca'n Pere Antoni

SUCCESSOR DE TOMEU BLANCH "PORTASSA"

SERVEI 24 HORES

Telèfons: 971 620 129 - 606 946 712

Fax: 971 141 008

Agent a Lluçmajor: José Miguel Tomàs Bonet
C/ Orient, 102 Tels. 971 66 41 59 - 629 668 707

SERVEIS:

Particulars

Tramitacions trasllats fora del terme de Lluçmajor
Incineracions (Palma i Bon Sosec)

COMPANYIES:

Finisterre • Ocaso-Inca (Ag. 197) • Sta. Lucia
Previsora • Lloret • NorteHispania

Domicili: C. Joan Mesquida, 10 (Santa Maria)

Sopa de lletres

Llorenç Mascaró

9 ordres religioses (masculines)

Q A P G I U S S I F O T A G
T U V B A R S T E R E C O S
D I A S V E A S C S S A I T
A T I U S E J O T I F O V C
U T Z E T R B P C R O N A T
G X B P A N F N I A S T R F
S I T S U G A B D T W O S R
A X E X R R R V N E D A F E
S T I P F D L S R A I S T O
T U D Y I B H T C E S C L A
U P A S A E U I O S S M E Z
P A Z M B S D A L S L B A D
E C A R M E L I T A M T O M
I L L S R I M T A E M D Y A
A H R P I A S C I N I M O D

50

Solució del mes passat

- Bot Salvavides
- Popa
- Sala de màquines
- Xemeneia
- Timó
- Àncora
- Torre
- Pont
- Cabina
- Hèlice
- Proa
- Coberta

Al centre d'abocament selectiu d'enderrocs de Son Garcies, s'hi ha construït una espècie de nau industrial que és un mal te toc pesta dins fora vila, motiu pel qual ens feim unes quantes preguntes:

-No deu ser un magatzem agrícola?

-Per què no compleix les ordenances fent una teulada de teula pròpia de l'illa?

-Què se'n farà de la nau una vegada omplida la pedrera?

Primer hi feren una murada de terra que tapava la visibilitat des de la carretera dels pujols del voltant.

Més tard ompliren de bosses de plàstic la carretera.

Després hi va haver un incendi de rodes de cotxe, cosa que no s'encén amb una xispa.

I ara, una església sense campanar al mig del camp.

Què no hi tenen res a dir l'Ajuntament i el Consell al respecte?

O és que n'hi ha que tenen Cera del Corpus?

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS • CONGELATS
POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

ASSEGURANCES

Agència Lluçmajor

Ramon Nicolau S.L.

(Peugeot)

ZURICH

C/ Marina, 104 • Tel.: 971 66 05 21 (Lluçmajor)

SYP **CONSUM**

LA VOSTRA BOTIGA DE CADA DIA

C/. Nicolau Taberner, 39 - Tel. 971 66 90 99 (Llucmajor)

Cursos Intensivos de

**2 Horas
diarias**

ALEMÁN - INGLÉS
ESPAÑOL (para extranjeros)

**Cursos intensivos de dos horas diarias
de español, alemán e inglés.
Del 6 de noviembre al 20 de diciembre.**

LLUCMAJOR

Idiomes Europa

Tel. 616 403 800

Ctra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

Rubí Automóviles
Llucmajor, S.L.

Nuevo
SEAT
Ibiza:

AUTO - ELÈCTRIC
Barcelonà

S.L.

AlliedSignal
AUTOMOTIVE
Bendix®

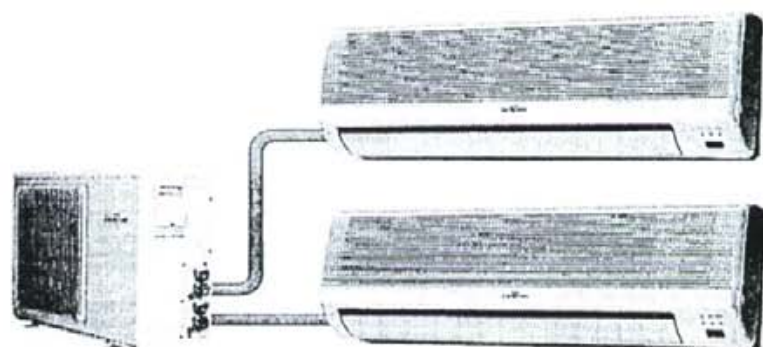
Ronda Ponent, 27 - Tel. 971 66 01 70 - Fax: 971 66 41 07

AIRES ACONDICIONATS, PER AUTOMÒBIL I PER A CASA FEIM RECONVERSIONS DE GAS R-12 A 134

LAS UNIDADES INTERNAS DUALES LLEVAN EL CONFORT A DOS HABITACIONES

RAM-1425PVU

50Hz			
	Tamaño aproximado de la habitación	Capacidad	Entrada de potencia
Refrigeración	11-17m ² /sencilla	8.500BTU/h/sencilla (3,000-9,900)	1,060W/sencilla
	(8-14m ²)/doble	6.500BTU/h/doble (3,000-8,200)	1,990W/doble
Calentamiento	13-18m ² /sencilla	12.300BTU/h/sencilla (3,700-15,300)	1,560W/sencilla
	(10-13m ²)/doble	9.300BTU/h/doble (3,400-11,100)	1,770W/doble

[fuente de alimentación] monofásico 230V

[interior] RCM-0725PVU 265H X 795W X 175D (mm) X 2 unidades

[exterior] AEM-1425PVU 54CH X 780W X 245D (mm)